

OBS! Antagligen kommer denna anmälan att betraktas som så otrolig att den riskerar avföras utan seriös behandling. Undertecknad vädjar om omsorgsfull genomläsning. Det finns all anledning till fromma för rättssäkrare domstolar. Anmälan trettiosju sidor innehåller åtskilliga relevanta bevis som i tillräcklig grad styrker min talan i denna känsliga sak för rättsstaten. "Ett av Polisens viktigaste uppdrag är att upprätthålla grundlagen" (enligt Regionpolischef, år 2020)

Anmälan till

POLISENS NATIONELLA ANTIKORRUPTIONSGRUPP

Stockholm Tel 114 14 Sändes via E-post till: registrator.kansli@polisen.se

Anm: Denna anmälan gäller återkommande oegentligheter i Sveriges rättsväsen. Institutet mot Mutor och Korruption IMM har rekommenderat mig anmäla saken till Polisens Nationella Antikorruptionsgrupp. IMM delges därför en kännedomskopia.

Anmälare Bertil I BURSTRÖM *Nedan även kallad: "Undertecknad"; "Jag"*

Össjö-Boarpsvägen 80, 266 91 ÖSSJÖ Tel: 070 5833282 Webb: www.bertilsuppslag.eu E-post: bertil@srf.se
Ställföreträdare för berörd firma Klemeco Nord AB (556209–1297), benämnd "Klemeco".

Brottsrubricering

- 1.1 Systematisk kollegial korruption och grov trolöshet mot huvudman vid avgöranden i allmän domstol.
- 1.2 Fortlöpande grundlagsvidrig partisk bedömning i allmänna domstolar till *advokaters* förmån.
- 1.3 Upprepad oetisk illojalitet, medlöperi samt mörkning av ett orättfärdigt "*fribrev*" som gäller för *advokater* då misskött klient ingivit ansvars- och skadeståndstalan till svensk domstol.

Sammanfattande gärningsbeskrivning

I Sveriges allmänna domstolar förekommer alltjämt sedan mycket lång tid en obruten kollegial-**korruption** som manifesteras genom brott mot grundlagens likabehandlingsregler. Ständigt upprepas dessa brott mot grundlagen och allas rätt till likabehandling i domstol. Denna rättsvidriga och otäcka

vänskapskorruption innebär att juristdomarna regelmässigt dömer partiskt, orättfärdigt och orättvist för att skydda de *advokater* som är svarande i tvister mot före detta klienter, vilka yrkat skadestånd för grovt klandervärt arbete. Rutinmässigt frias ledamöterna i Sveriges Advokatsamfund från skadeståndsansvar trots kundernas vanligtvis goda bevisning om ifrågavarande advokaters misskötsel av juridiska uppdrag som civilrättsliga ombud och rådgivare. Cirka 99,5 procent av dylika skadeståndsmål resulterar i att *advokater* befrias från allt ansvar trots att advokaterna i minst hälften av fallen borde ha bedömts som skadeståndsskyldiga. Istället har advokaterna friats genom felaktig, orättvis, orättfärdig, partisk och olaglig bedömning.

Brottsmotiv

Utländska forskare och professorer i juridik är av den uppfattningen att Sverige sedan åtskillig tid bedriver en "myndighetsbeskyddande rättskultur i sina domstolar". Att den dubiösa svenska rättskulturen skall tillämpas alltjämt har bland andra den tidigare justitieministern Lennart Geijer begärt i offentliga uttalanden (se *belägg 1.4.1 nedan*). En statsfavoriserande bedömning vid såväl de allmänna domstolarna som förvaltningsdomstolarna har många medborgare och företagare bittert fått uppleva vid rättstvister mot statens förvaltningar, myndigheter och ämbetsmän. Denna statskorruption lär ha traderats från maktförespråkaren Gustav Vasa. I sammanhanget bör erinras om andra kränkningar från övermakten i "modern" tid: *Skallmätning av samer och resandefolket; Rasförädlande åtgärder; Tvångssterilisering; Lobotomi; Joniserande strålning av bebisar mm.* Statsmaktens "Vi och dom-attityd" kan ha bidragit till att den här påvisade rättsosäkra kollegiala korruptionen fortfarande tillämpas i Sverige. Många företag och företagare har som följd gått under och arbetstillfällen upphört. Att civilanställda juridikkonsulter, som av riksdagen auktoriserats med den skyddade yrkestiteln *advokat*, blir otillbörligt favoriserade av de **allmänna domstolarna** framstår klart och tydligt när man begrundar adekvat tvistemålsstatistik samt enskilda rättsfall de senaste etthundatrettio åren.

Jag har konstaterat att domarsitsarna i *advokatmålen* "i princip alltid" har letts av någon chef vid tingsrätten respektive hovrätten. Domstolschefer är utsedda av Regeringen och ansvarar inför denna. Chefsdomarna ser därför till att ingen myndighet eller advokat avslöjas som mindre nogräknad och oaktsam, vilket skulle riskera skada "rättvisans" allmänna anseende. Bakom domstolsjuristernas listigt formulerade domskäl döljs allvarliga kränkningar av grundlagen och undertryckande av kändenas åberopanden och bevis. Genom domstolarnas partsfavoriserande bedömning skapar svenska staten, juristdomarna och befryndade advokater fördelar och vinster på så sätt att domen inte framställer någon advokat eller myndighetsperson som otillförlitlig eller undermålig även om det rätteligen föreligger skäl till det. Allmänheten får därmed fortsatt tillit till Sveriges rättstjänare med bibehållen prestige för de ämbetsmän som verkligen inte gjort sig förtjänta av den. Tillika slipper instämnd advokat utge yrkade

skadestånd även om advokaten ifråga varit grovt illojal, mutad, vårdslös eller inkompetent och samtidigt uppburit arvoden på 2 000 – 6 000 kronor per timme vid civilrättsliga uppdrag. Därutöver uppfylls den statsbärande politiska maktens mål att värna det bestående. Måhända finns även andra bevekelsegrunder för att negligera grundlagen och kärandesidans rättsgrunder när *advokat* är svarande. Det regelmässigt upprepade sveket mot korrekt rättvisa innebär brottsliga handlingar i strid med svensk lag. Till detta tas ingen hänsyn, ej heller bryr man sig om att klienter och anknutna företag och personer blir "rättsvisans" brottsoffer som drabbas svårt på olika sätt. Kvalificerade rättsutredningar och kostsamma expertutlåtanden negligeras liksom skäligen välgrundade krav på skadestånd för förluster och annat.

Tillämpliga lagrum

> **Brottsbalken 20:1 st. 1 o 2:** *"Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet vid myndighetsutövning genom handling eller underlåtenhet åsidosätter vad som gäller för uppgiften skall dömas för tjänstefel till böter eller fängelse i högst två år. Om gärningen med hänsyn till gärningsmannens befogenheter eller uppgiftens samband med myndighetsutövningen i övrigt eller till andra omständigheter är att anse som ringa, skall inte dömas till ansvar.*

Om ett brott som avses i första stycket har begåtts uppsåtligen och är att anse som grovt, skall dömas för grovt tjänstefel till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningsmannen allvarligt har missbrukat sin ställning eller om gärningen för någon enskild eller det allmänna har medfört allvarligt förfång eller otillbörlig förmån som är betydande."

> **Domareden RB 4:11**, som domare och nämndemän måste gå ed på att efterleva innan tjänstgöring: *"Jag N.N. lovar och försäkrar på heder och samvete, att jag vill och skall efter mitt bästa förstånd och samvete i alla domar rätt göra, ej mindre den fattige än den rike, och döma efter Sveriges lag och laga stadgar; aldrig lag vränga eller orätt främja för släktskap, svågerskap, vänskap, avund, illvilja eller räddhåga, ej heller för mutor och gåvor eller annan orsak, under vad sken det vara må; ej den saker göra, som saklös är, eller den saklös, som saker är. Jag skall varken förr, än domen avsäges, eller sedan uppenbara dem, som till rätta gå, eller andra de rådslag rätten inom stängda dörrar håller. Detta allt vill och skall jag som en ärlig och uppriktig domare troget hålla."* (Lag 1975:1283)

> **Olaus Petris domarregler;** (exempelvis): *"...domarämbetet är för den menige mans bästa insatt, och icke för domarens eget bästa, ..." "domare skall inte lag vränga eller orätt främja, inte taga mutor och gåvor och respektera tystnadsplikten."*

Att statens avlönade domstolsjurister är grovt trolösa mot riksdagen (och svenska folket) genom att svika sin grundläggande uppgift och medvetet kränka grundlagen och sitt ansvarsfulla ämbete genom att favorisera en viss part (*advokater*) i sina domslut utgör grovt brott och synnerligen grovt tjänstefel med fängelse i straffskalan. Att man samtidigt ignorerar och struntar i att den förfördelade parten (käranden) kan drabbas mycket svårt såväl ekonomiskt som psykiskt är strikt skadeståndsgrundande. Fel eller

försummelse vid myndighetsutövning är *de facto* alltid skadeståndsgrundande. Preskription borde inte vara tillämplig då den lagstridiga verksamheten pågår systematiskt och alltjämt av edsvurna juristdomare i Sveriges allmänna domstolar. Att det finns ett underförstått krav från regeringsmakten att myndigheter, ämbetsmän och institutioner skall värnas är ingen giltig ursäkt för trolöshet mot rättssökande och svenska folket. Det existerar nämligen en skriven grundlag och andra regler som **förbjuder partisk bedömning**. Juridikens själva "DNA" och yttersta mål är ju att domsluten skall vara rättvisa och **förutsebara**. Men i tvistemål om *advokaters* ansvar är domsluten *de facto* **förutsebart orättvisa!**

Medansvariga till korruptionen, trolösheten och de återkommande brotten

Tingsrätternas domarsitsar i civilmål som gäller skadeståndsyrkanden för vårdslös eller illojal handläggning av *advokat* utgörs av tre juristdomare med **tingsrättens lagman eller annan chef** som ordförande. En notarie brukar vara protokollförare. I hovrätterna består domarsitsen i tvist mot *advokat* av fyra juristdomare med **hovrättspresidenten eller en avdelningschef** som ordförande.

De senaste tre åren har undantagsvis ingen *chef* deltagit i hovrättens domarsits vid fyra tvistemål med *advokat* som svarande. Detta resulterade i att hovrätterna underkände tingsrätternas domar och biföll kändenas skadeståndsyrkanden mot ifrågavarande *advokater* som svarande. Tre av de klandrade advokaterna ansökte om och beviljades prövningstillstånd i Högsta domstolen, vilket bara hänt en gång de senaste hundra åren! Precis som jag förväntat underkände HD hovrätternas domar och ogillade klienternas skadeståndsanspråk! Dispenserna och domarna gavs när en f d ordförande i Advokatsamfundet (Stefan Lindskog) var HD:s chef bland sexton justitieråd. Se mer under Bevisning.

Den systematiska partiskheten och olagliga särbehandlingen pågår alltjämt vid partsställningen "klient vs advokat" i de allmänna domstolarna. Domstolschefer eller avdelningschefer har varit ordförande i dessa domarsitsar och på grund av sin ställning svarat för domstolarnas verksamhet inför regeringen. Därmed har de haft avgörande inflytande på utgången i tvistemålen och skall avkrävas ansvar för missbruket av sina åligganden i förtroendeställning, väl medvetna om de skadliga följdverkningarna för *advokaternas* huvudmän, d v s klienterna. Undertecknad har närvarat vid flera huvudförhandlingar om advokatansvaret. Jag har då ibland noterat hur ordförandens *bisittare* med sitt kroppsspråk och på annat sätt visat otrivsel och obekväma känslouttryck. Bisittarna har troligen fått veta av ordföranden vad som gäller vid denna partsställning, vilket förklarar den otäcka sits som hederliga domare inte förmår dölja.

Advokater är jurister i en yrkesgrupp som förlänats statlig auktorisation genom beslut av Sveriges riksdag. Advokater har förutom akademisk juristutbildning och påbyggnadskurser även "tingsmeriterat" sig genom cirka tre års domstolstjänst. Inte sällan fortsätter advokaten sin förvärvsverksamhet som delägare i någon advokatbyrå i regionen eller startar egen byrå. Advokaterna är ledamöter av **Sveriges**

Advokatsamfund, som tack vare politiskt stadfästa monopol och andra favörer bär prägel av myndighet. Regeringsmakten har intresse av att Sveriges **domare** och **advokater** skall uppfattas av allmänheten som förtroendeingivande och pålitliga. Advokaternas särställning i Sveriges rättsväsen har gällt sedan Advokatsamfundet bildades år 1887 med anledning av *”den bedrövliga anblick som dessa sakförare uppvisade”* (enligt dåtida statlig utredning). Denna särställning har sedan förstärkts på olika vis; bland annat i processordningen RB 1948, kap. 8 *”Om advokater”*. Genom Advokatsamfundets särställning har man fått stor inverkan på utnämning av domartjänster genom samfundets nätverk Hilda (för kvinnor) och Ruben (för män). I dessa yrkesklubbar ingår även justitieråd, chefsdomare, riksåklagare, JO samt andra jurist-auktoriteter. Domarnämnden, som är den institution som bereder tjänstetillsättningar som justitieråd, riksåklagare, JK och JO etc. består till stor del av medlemmar i Hilda- och Ruben-nätverken. Juristdomarna och deras samarbetsparter *advokaterna* är befryndade även med andra individer som är satta att ha olika oberoende roller i rättsväsendet. Då det är möjligt att lämna en advokatkarriär för att gå vidare till domarbanan och ändå ha ett vilande medlemskap i Advokatsamfundet är sannolikheten stor att två juristkolleger möts i svensk domstol utan att någon anmäler jäv. *”Advokaterna i Sverige har en särställning utan motsvarighet i andra länder”* har erfarna jurister framhållit.

Det är inte utrett hur många medborgare som samtycker till att Sveriges sex tusen *advokater* i sin verksamhet skall ha ett värdefullt men rättsvidrigt *”fribrev”* som kommer till användning om stämningsansökan inlämnas av någon missnöjd kund. Dock torde det vara obestridligt att riksdagens alla folkvalda ledamöter står bakom mig och allmänheten som förespråkar strikt efterföljd av riksdagens beslutade *grundlag*. Denna godtar inte någon ojämlikhet eller privilegierade kelgrisar och gullgossar eller tillbakasatta styvbarn oavsett om de är statligt eller civilt anställda. Dessa ord har under årens lopp framförts offentligt av svenska statsministrar och departementschefer, medan justitieministrar på olika sätt även har poängterat att statens anseende skall prioriteras före enskilda medborgares lagstödda intressen. Den politiska makten har ett stort ansvar för systematiska felaktigheter både nu och tidigare.

Uppkomna skador för de brottsdrabbade jämte anknutna F/J-personer till följd av brotten

Tvistemål som i god tro väckts av klienter mot tidigare anlidade advokater utmynnar som princip *alltid* i partiska domar vilka genererar skador av många slag. Skadorna är ofta förödande stora i miljonklassen och drabbar enskilda rättsökande liksom småföretag med ägare som kändeparter, samt indirekt även firmornas anställda. Tillika kan regionens sysselsättningsgrad påverkas negativt liksom landet i stort. Skador uppstår i form av:

1. Fullt genomslag för den skada eller ohägn som advokaten primärt anlidades för att eliminera.

2. Utebliven kompensation och resultat till följd av att advokaten misskött sitt uppdrag.
3. Uteblivet skadestånd och gottgörelse för uppkomna direkta och indirekta förluster.
4. Egna rättegångs- och konsultkostnader jämte advokatens rättegångskostnader som obligatorium!
5. Negativa följdverkningar för inblandade företag, ägare, anställda och samarbetsparter.
6. Depressioner och suicid jämte andra tragedier samt smittsam misstro mot Sveriges rättsväsen.

Observandum:

Några skador som drabbat mig själv beskrivs här summariskt.

På grund av de inblandade juristdomarnas och advokaternas svek, partiskhet och olagliga manipulerande med rättvisan blev jag helt utblottad och utsattes för kronofogdemyndighetens åtgärder med utmätningar etc. Här ingick annonsering och offentliga visningar av mitt hem och villa vid två olika tillfällen. Om jag inte hade lyckats låna pengar av min dåvarande särbo och andra medmänniskor hade jag riskerat bli uteliggare. Mina debattartiklar dessförinnan om Sveriges dolda korruption och referaten i Dagens Industri m fl tidningar bidrog till uppmärksamhet och tacknämligt stöd. Bland kvarstående skador kan nämnas starkt reducerad pension. Att jag som meriterad innovatör även har hindrats att fortsätta skapa arbetstillfällen till andra är en beklaglig bieffekt både för mig och mitt fosterland. Istället tillåts fusk och fiffel fortgå systematiskt till fromma för bevisligen illojala eller grovt oaktsamma advokater. Till råga på allt icensatt av edsvurna rättstjänare som avlönas av folket som rättvisans sista utpost för rakt motsatta, hederliga uppgifter!

BEVISNING

Till styrkande av den oacceptabla partiska rättskultur som alltjämt råder vid aktualiserad partsställning åberopas nedanstående avsnitt 1 - 4:

1. Viktning av domstolsutslagen i svenska domstolar i tvister med *advokat* som svarande.

1.1 STATISTIK m m. Trots att jag bearbetat BRÅ, JK, JO m fl samt juridikprofessorer i processrätt finns ännu ingen *officiell forskning* på rättsområdet. Professorn i processrätt Christian Diesen på Juridicum vid SU gav dock i samband med hans arbete med boken "Likhhet inför lagen" 2005, jur kand Sebastian Frizzo uppdraget att undersöka mina uppseendeväckande teser. Resultatet var så entydigt att rapporten fick titeln "*Canis non est Canem*", vilket är latin och betyder "*Hundar äter inte hundar*" och syftar på att i det tjugotal tvistemål som undersöktes hade ingen instämnd advokat klandrats av någon juristkollega i domstol: "... *Sammanfattningsvis konstateras att klientens möjlighet till framgång med en skadeståndstalan är om inte obefintlig så i alla fall minimal... Men faktum är att man utifrån denna*

undersökning inte helt och hållet kan avfärda misstanken om att advokaterna gynnas av rättssystemet. ...så länge civilprocessen ser ut som den gör idag bör klienten avrådas från att inleda en skadeståndsprocess mot sin advokat.”

Juridikprofessorn Jan Kleineman vid Stockholms Universitet inventerade under 1990-talet de rättsfall från HD som speglade ansvaret för rådgivare och konsulter (Svensk Juristtidning nr 3 1998, s 185–211). Ett enda fall avsåg advokat, NJA 1995:80, där en advokat med biträdande jurist ansågs ha lämnat straffbar rådgivning vid skalbolagsaffärer (La Reine-affären). Dock gällde detta ett brottmål och ingen tvist!

Under åren har det skrivits ett flertal juridiska uppsatser på 20-poängsnivå som handlar om konsulter och rådgivare av olika slag etc. Nästan samtliga författare pekar på den överraskande frånvaron av officiella rättsfall där *advokat* har klandrats och dömts att betala skadestånd till uppdragsgivaren.

Med början 1993 fick jag anledning undersöka rättsområdet ”*advokaters ansvar*”. Under åren har jag gått igenom tillgängligt arkivmaterial vid ett halvduzin domstolar samt publicerat ett stort antal efterlysningar i såväl rikstidningar som Internet. Och gör så fortfarande. De undvikande svar jag fick besvarade jag med en begäran om exempel på domar där kundsidan påstods ha fått bifall. Men inget har presenterats utöver den handfull domar jag redan kände till.

Antalet tvistemål mellan missnöjd *klient* med juridiskt biträde som kärande, kontra *advokat* som svarande varierar mellan 10 och 30 civilmål per år. Under senare år verkar antalet ha minskat - troligen på grund av att det blivit alltmer känt att utsikterna till rättslig framgång för advokat kunder är i princip obefintliga. Under de senaste sjuttio (70) åren har inte ens en handfull klienter tillerkänts skadestånd i lagakraftvunna domar. Förmodligen ända sedan 1890-talet. **Det innebär att blott 5 promille av klienterna har haft rättslig framgång.** 99,5 procent av instämnda advokater har följaktligen fredats och skyddats mer eller mindre på så sätt att skadeståndskraven ogillats i sin helhet, medan de klagande klienterna har dömts att betala samtliga rättegångskostnader som ofta uppgår till höga sexsiffriga belopp.

1.2 Denna *extremt* anmärkningsvärda utfallsstatistik skall ses i ljuset av att varje advokat-kund är klar över det svåra motstånd en advokat utgör som svarande i domstol. Advokaten har specialkunskaper, förmånlig tillgång till sina kollegor, sin akademiska studiebakgrund med tingsmeriterande notarie- eller fiskaltjänst, kanske vid domstolen ifråga. Därjämte en kraftfull företagsförsäkring och ekonomiska muskler. Därtill har hen inte sällan samma domstol som stamlokal vid rättsliga förrättningar. Därför är den förfördelade klienten mycket noga med att överväga alla ekonomiska risker samt möjligheten att få helhjärtad juristhjälp samt eventuella rättsutlåtanden från juridiska auktoriteter innan stämningsansökan. De flesta känner dock inte till att inga som helst förberedelser räcker när en *advokat* är svarande i Sveriges allmänna domstolar!

1.3 Utfallsstatistiken för tvistemål mellan andra juridiska och fysiska personer, parter och kategorier - exempelvis mellan hantverkare, byggmästare, bilfirmor, resebyråer, leverantörer etc. och deras kunder varierar mellan 40 och 60 procent bifall till endera sidan/parten.

1.4.1 Justitieministern Lennart Geijer (1969 – 1976) uppmanade vid en muntlig föredragning juristdomarna *att prioritera staten före individen!* Att detta skett har hovrättslagmannen Olle Ekstedt berättat om i Dagens Juridik år 2017. Även hovrättslagman Krister Thelin har skrivit om detta i Dagens Juridik år 2013. Den klassiska Maktdelningsläran gäller således inte i alla lägen i Sverige!

1.4.2 Helt oväntat bekräftade Advokatsamfundet den 30 april 2020 i Dagens Juridik min tes om förekomsten av en partisk myndighetsbeskyddande rättskultur i Sveriges domstolar. Man kritiserar i sitt remissvar en pågående statlig utredning och skriver att förslaget "*alltjämt bygger på idén att det fiskala intresset hos det allmänna generellt sett ska anses väga tyngre än rättssäkerhetsintresset för enskilda.*"

1.5 Detta avsnitt illustrerar hur partiskt och subjektivt **Högsta domstolen** har agerat i ansvarsmålen mot advokater de senaste 130 åren. Många hundra missnöjda advokat kunder har nämligen förgäves ansökt till HD om prövningstillstånd gällande oförklarliga domslut under dessa år. Under en längre tidsperiod än hela nittonhundratalet (i mer än 100 år) har endast ett (1) tvistemål fått prövningstillstånd av HD. Nedanstående utgör tydliga indikationer på den klandervärda rättskulturens faktiska förekomst.

1.5.1 Dispens i ett tvistemål om advokatansvaret beviljades i slutet av 1940-talet till advokaten Emil Heijne, där Svea hovrätt hade dömt advokaten att utge skadestånd till käranden som var dödsboet efter ett f d hovrättsråd och VD för "lagboksförlaget" Norstedt & söner. Målet rörde huruvida en advokat som boutredningsman ådragit sig skadeståndsskyldighet genom att försumma fullfölja en av honom å dödsboets vägnar anhängiggjord talan. HD fann anledning till kritik mot advokaten men avgjorde till skillnad från hovrätten att detta inte orsakat någon nämnvärd skada. Därmed slapp Heijne betala hovrättens utdömda mångmiljonskadestånd i dagens penningvärde. Se NJA 1949 s. 271. Heijne efterlämnade efter sin död - innan HD gav sin dom, en stor penninggåva i form av en fond till Sveriges Advokatsamfund, som nogsnamt undviker omnämna Heijnes juridiska tillkortakommande.

1.5.2 De senaste tre åren 2017 – 2019 har det dock hänt ovanliga ting; Några hovrättsdomar har nämligen avkunnats utan någon rättschef som ordförande! Då plötsligt skipades en rättvis rättvisa, vilket

medförde att hovrätten ändrade tingsrättens domar så att några advokater istället dömdes att utge skadestånd till sina uppdragsgivare!

År 2018 dömde Svea hovrätt att advokaten C som ombud för en fyraårig flicka skulle solidariskt med henne ersätta en del av motpartens rättegångskostnader till ett belopp på 72 000 kr plus ränta. Advokaten ansågs ha vållat motparten merkostnader genom vårdslöshet och försummelse och anlant till förhandlingen i tingsrätten oförberedd och vid upprepade tillfällen justerat sin talan med hänvisning till att han missförstått sin huvudman. Denna advokat sökte dock inte hjälp från Högsta domstolen.

Det försökte däremot advokaterna i nedanstående tre fall göra med resultat att samtliga beviljades prövningstillstånd. Summa *HD-avgöranden* på etthundratrettio år ökade således på två år från ett enda rättsfall till fyra rättsfall! Nämnas bör att den tidigare Advokatsamfundets ordföranden Stefan Lindskog var justitieråd i Högsta domstolen åren 2008–2018, från år 2016 som HD:s ordförande.

1.5.3 NJA 2018 s. 414. Dom 13 juni 2018 där HD undanröjde Svea hovrätts dom i T 11422–15. Bostadsrättsföreningen Havsbris hade stämt en advokatbyrå för klandervärd rådgivning och processföring. Tingsrätten hade som vanligt "rätt" domarbesättning och följdenligt ogillat käromålet. Men hovrätten, som inte hade lagmannen eller annan chef som ordförande, tillerkände däremot skadestånd till bostadsrättsföreningen. Högsta domstolen fick följdenligt en ansökan från advokaten om prövningstillstånd. I enlighet med Sveriges myndighetsbeskyddande domstolskultur beviljades advokaten prövningstillstånd. HD gav prövningstillstånd för frågan huruvida reklamation gjorts inom fataliefristen. Oddsens för att även denna *advokat* kunde flyta vidare på de ansvarsbefriades grumliga träsk blev då avsevärt bättre. Mycket riktigt korrigerades hovrättens dom så att advokaten befriades från skadeståndsansvar av det skälet att det inte var något "uppenbart misstag" att för sent upptäcka att det fanns en alternativ grund att åberopa!

Om en vanlig *jurist* är expert på entreprenad- och fastighetsrätt tycks ansvarskraven märkligt nog vara högre än om experten är *advokat*! Enligt boken "*Advokatens rättsutredningar*" av prof. Lars Heuman har dock klienten rätt att kräva ett *utökat* ansvar av en *advokat* som är specialiserad och debiterar högre arvode! Men detta gäller inte, ansåg HD denna gång. Högsta domstolens ordförande Stefan Lindskog, tidigare ordförande i Advokatsamfundet, deltog i det sällsynta beslutet att bevilja PT.

1.5.4 Högsta domstolens dom 7 nov 2019 i mål T 2841–18, ändrar hovrättens dom 2018-05-09 att advokatbyrån Setterwall skall betala 75 miljoner till klient för vårdslös skatterådgivning. Malmö tingsrätt friade advokaten från ansvar för sin handläggning av HSB:s skatteplanering. Tingsrätten fick dock ovanligt nog bakläxa av överinstansens hovrättsråd, som undantagsvis inte övervakades av någon chef.

HD meddelade (som väntat) prövningstillstånd i november 2018! Högsta domstolen meddelade sedan dom, som friar advokatbyrån från allt ansvar och ogillar HSB:s alla skadeståndsanspråk inklusive det skadestånd som hovrätten utdömde!

Ovanstående två fall visar hur lätt en enda partisk chefsdomare, i detta fall HD's Stefan L, kan se till att i rätt tid framskapa passande domslut!

1.5.5 NJA 2019 s 335. 26 april 2019 i mål Ö 3574–18. Två advokater avsattes från stiftelsen Ratzingers minnesfonds styrelse efter allvarlig misskötsamhet. I december 2017 beslutade Länsstyrelsen i Stockholm att interimistiskt entlediga advokaterna från deras uppdrag som styrelseledamöter. Ansökan därom inlämnades till tingsrätten med yrkandet att advokaterna måtte entledigas rättskraftigt. Även enligt såväl tingsrätten som hovrätten ansågs de båda advokaterna ha agerat i strid med jävsbestämmelserna i stiftelselagen. Denna misskötsamhet omfattade bl a betydande ekonomiska transaktioner för egen och närståendes vinning, vilket till slut medförde att de med definitiv verkan avsattes från styrelsen mot sin vilja. Advokaterna överklagade till Högsta domstolen, som beslutade att även pröva detta fall. Det bör noteras att här konstaterade *Staten* genom Länsstyrelsen brott mot statliga stiftelseförordningar. Man kan säga att "*statsavdelningen Advokater*" stod mot "*statsavdelningen Länsstyrelsen*". Då blev självfallet den del som står närmast statsmakten vinnare även i HD!

2. Jämförelse av adekvat rättsläge i Sveriges närbesläktade demokrati Danmark.

2.1 I Danmark är det statistiska rättsutfallet i tvister mellan *klienter* och deras forna *advokater* att *klientgruppen* har framgång i sin talan i närmare sextio (60) procent av fallen! Alltså i cirka sextio fall av hundra är *advokatgruppen* förlorande/tappande part i dessa ansvars- och skadeståndsmål (enligt samtal med docenter och professorer vid universiteten i Köpenhamn och Aalborg). I Sverige förlorar inte en enda advokat av hundra sådana tvister. Räknar man på tio gånger så många domstolsärenden är det mindre än fem advokater av tusen som fått stryka på foten! Vem förvånas inte över denna alarmerande skillnad mellan länderna? Bland sanna demokratier synes Sverige vara ett extremt undantag när det gäller statsmaktens och domstolarnas lagvidriga skydd av *advokater* vid ansvarstvister. Se exempel.

3. Aktioner från (sannolikt) svensk personal i Europadomstolen för att blockera klagomål mot korrupt särbehandling vid Sveriges domstolar när advokat, ämbetsman eller myndighet är satt ifråga.

3.1 Jag anförde år 2001 i Europadomstolen att Sverige inte erbjöd opartisk objektiv domstolsprövning när *advokat* var svarande i tvistemål. Fick efter fortsatt skriftväxling prövningstillstånd (Admissible) den 14/6 2005 i mål nr 73 841/01; Klemeco vs staten Sverige. ECHR's dom gavs 19 dec 2006. Av domskälen

och bakgrundsredovisning framgår att de flesta av mina argument och bevis hade gallrats bort av någon innan den internationella domarsitsen gjorde sin bedömning. Svenska staten undgick därmed kritik.

3.2 En annan person Lars-Erik J, som i Göteborg också drabbats av partiska domar i tvistemål mot advokaten Max S, anlätade den i Europadomstolen kända juristen och läkaren Siw Westerberg för att inge klagomål om korrupt partiskhet i svenska domstolar till ECHR den 26 maj 2003. Den 25 november 2003 avvisades denna talan i mål nr 11071/03. En av domarna var jävig, nämligen den tidigare ordföranden i Advokatsamfundet Elisabet Fura, Stockholm! (Hon utsågs sedermera till Chefs-JO år 2012.)

4. Några exempel bland *hundratals* domstolsärenden vilka inte bara indikerar utan styrker den ständiga partiska särbehandling som sker då *advokat* krävs på skadestånd för svekfull eller vårdslös handläggning:

4.0 *Detta tvistemål är mitt ursprungsfall där min advokat lät sig "påverkas" av min tidigare kompanjon. Härvid öppnades mina ögon för den kollegiala korruptionen och den favoriserande särbehandlingen av advokatkåren, samt den klandervärda etik som kan förekomma bland yrkesutövare med rättsvårdande uppdrag:*

Klemeco Nord AB/Bertil Burström, Ängelholm, vs Jernmanufaktur AB Raco, Malmö (NJA 1992 sid 403)

Undertecknad Bertil Burström producerade patenterade fästelement för byggindustrin och ingick avtal om försäljningsgaranti med ett grossistbolag i Malmö på den svenska marknaden. Efter en tid upphörde avropen. Det visade sig att min f d kompanjon hade lierat sig med grossisten för att komma över mina patent. Jag anlätade advokaten Lena S i Ängelholm för att häva avtalet och stämma grossisten för tre avtalsbrott och utebliven handelsvinst plus merkostnader. Vid huvudförhandlingen i Malmö riktade motparten en fråga till min advokat Lena S, som genast drog tillbaka åberopandet av två av de tre avtalsbrotten - utan att rådgöra med mig. Detta trots att flera vittnen hade kallats för att styrka brotten! Jag var då juridisk novis och förstod till fullo vad som hänt först när jag läste Malmö tingsrätts dom DT 37 i mål T 3178–86, som var till motpartens fördel.

Jag överklagade till hovrätten med samma advokat och vid huvudförhandlingen argumenterade jag själv för att den garantiliknande klausulen som Lena S undanfört borde räcka. Annars hade ju det skriftliga avtalet saknat mening då det ersatte ett muntligt avtal som inte förpliktade till någonting. Hovrätten biföll mina argument och mitt överklagande. Se hovrättens dom DT 4234 i mål T 551/89 Grossistens VD var bekant med chefsjuristen Bengt Kriström på Mekanförbundet. Denne ställde upp med ett utlåtande till HD bakom ryggen på sin förbundsledning. Det falska utlåtandet bidrog till att grossisten

fick prövningstillstånd. Jag anlidade nu advokaten Claes P som var vice ordförande i Advokatsamfundet och något år senare blev ordförande i kårens disciplinnämnd. HD ogillade hovrättens dom och min talan mot grossisten. Högsta domstolen förvånades emellertid i såväl dom som i sina tryckta förarbeten att avtalsbrottet mot aktivitetsklausulen (pkt 5.1) hade undanförts i tingsrätten (av Lena S) trots att denna avtalsklausul hade särskilt stor vikt för min firma Klemeco i avtalstvisten. Se NJA 1992 s 403. Denna tvist gav mig skäligen anledning att klandra advokaten Lena S och utkräva skadestånd.

Nedan beskrivs relevanta omständigheter vilka har åberopats som bevis- och rättsfakta i nedanstående käromål. Tvistemålen antal styrker/indikerar förekomsten av oacceptabelt många orättfärdiga domslut från Sveriges allmänna domstolar:

De tre första avsnitten är självupplevda och jag kan därför garantera att uppgifterna är korrekta. De efterföljande fall som beskrivs har jag träffat vederbörande advokat kunder och/eller samtalat med dem. Det handlar i samtliga fall om ekonomiska skador som kan räknas i minst sju siffriga kronor.

4.1 TVISTEMÅL - Klemeco Nord AB/B Burström, vs advokaten Lena S, Ängelholm

Mitt försäkringsbolag Folksam förstod varför jag förlorade i HD och öppnade därför ett nytt försäkringsärende samt beställde en rättsutredning av två erfarna affärsadvokater. Utredningen som stöddes av Sveriges främste expert på advokatansvaret professor Lars Heuman, kom fram till att Lena S varit "sannolikt vårdslös" (troligen mutad, förstod jag att man insett!) och därigenom skadeståndsskyldig då hon utan skäl undanförde relevant processmaterial och hänförlig bevisning. Lena S stämades, men utredningsledaren advokaten Sven J försökte i samarbete med motsidans ombud på alla sätt förhålla så att min firma Klemeco skulle försättas i konkurs och kollegan Lena S gå fri! Att hon varit trolös mot huvudman och borde polisanmälas köpte inte utredarna. Jag vet numera att deras motstånd var mot bättre vetande! Jag läste så pass mycket juridik, så när den tredje förberedande förhandlingen hållits och Sven J backat ännu mer från obehagliga fakta i saken som tyngde Lena S, återstod bara att entlediga Sven J som ombud. Vid huvudförhandlingen i Ängelholms TR såg jag att den högt meriterade rådmannen (C-A W) gillade mina argument. Den andra dagen var han dock helt förändrad. Jag förstår nu att den från Landskrona TR inlånade domstolschefen G Arfwidsson hade givit order om vad som gällde i tvister om advokatansvaret. Mycket oriktigt ansåg domstolen att Lena S "hade skött sitt uppdrag med omsorg och skicklighet"! Se dom DT 73 i mål T 3178-86.

Hovrätten förhållade målet (lite väl länge enligt ECHR no. 73 841/01!) och satte ut målet till en jävig avdelningschef och tre unga domare när övrig personal var på studieresa. Se dom DT 4234 i mål T 551/89. Utan egna domskäl fastställdes tingsrättens dom utan att nämna mina godkända kompletterande bevis. HD vägrade prövningstillstånd efter cirka 11 månaders liggetid!

http://www.srsf.se/orattfardiga_domar.htm#Advokaten%20som%20vilselade%20sin%20klient%20och%20undant%20C3%B6jde%20bevis

4.2 ANMÄLAN till Europadomstolen: Klemeco Nord AB/B Burström, Munka-Ljungby, vs svenska staten

Trots att ytterst få klagomål antas av Europadomstolen, utformade jag själv en ansökan till ECHR i april 2001. Efter komplettering av bevis och argument antogs mitt mål 14 juni 2005. Application no. 73 841/01. Professorn emeriti i civilrätt Gunvor Wallin ingav ett rättsligt förord. I ECHR's dom 19 dec 2006 underkändes dock mina klagomål om återkommande partisk domstolsbedömning i Sverige när *advokat* är svarande i tvistemål. Men den bakgrund och de domskäl som ECHR angav visar tydligt att nästan alla mina tunga bevis hade gallrats bort innan domarkollegiet sammanträdde! I domen framgår felaktigt att jag åberopade ett enda bevis och argument! Hade detta verkligen varit fallet kan man hålla för visst att min sak aldrig hade beviljats prövning! Sverige utsåg 2003 Elisabet Fura som domare i ECHR. Fura var två år dessförinnan ordförande i Sveriges Advokatsamfund.

4.3 TVISTEMÅL Klemeco Nord AB/B Burström, Munka-Ljungby, vs advokaten Sven J, Lund

Lena S hade i ett tiotal skrifter till mig och grossisten Jernmanufaktur's ombud skrivit att vi (Klemeco) åberopade tre olika avtalsbrott. Det allvarligaste var brottet mot aktivitetsplikten pkt 5.1, skrev hon. Men just den rättsgrunden frånföll Lena S utan mitt hörande trots att vi redan från början var ense om att åberopa alla avtalsbrott. På goda grunder misstänker jag att Lena S lät sig mutas av min f d kompanjon som gjort sig rik på svarta pengar genom falska fakturor vid sina fastighetsreoveringar i Göteborg. När advokatfirman Jernryd arbetade med sin rättsutredning våren 1993 noterade jag att man inte brydde sig om att Lena S hade vilsefört mig genom sin desinformation under förberedelsen vid Malmö tingsrätt. Dessutom hade hon utan varsel avvikit från överenskommet uppdrag utan mitt godkännande. Jag hävdade att detta måste åberopas och att Lena S borde få bevisbördan jämlikt HB 18:1–4 vid bestridande av ansvar. Sven J förnekade envetet att Lena S varit trolös mot sin huvudman och hade någon bevisbörda för att hennes desinformation och avvikelser från uppdraget hade inverkat negativt på det rättsliga utfallet. Sven J:s intellektuella ohederlighet angående dessa omständigheter försökte jag förgäves få prövat i Lunds tingsrätt. Se Mål nr T 4586–03. Såväl tingsrätten samt domare från Göta Hovrätt (Mål nr T 44–04) menade nämligen att HD redan avgjort att det tvistiga avtalet med grossisten i Malmö inte kunde ha skadestånd som sanktion. Detta var ett intellektuellt falsarium, då HD endast hade avgjort huruvida "garantiklausulen pkt 3.1" var en inköpsgaranti eller ej. Det handlade ju om avsiktliga avtalsbrott både mot avtalet som sådant och punkterna 5.1 och 9.3! *Pacta sunt servanda!* Resningsansökningar till HD i målen mot Lena S, Ö 3423–02, och Sven J, Ö 3483–02, låg märkligt nog hos Högsta domstolen i drygt tre (3) år innan båda målen avvisades den 30 november 2005!

http://www.srsf.se/orattfardiga_domar.htm#Domstolsjuristerna%20som%20inte%20kunde%20I%C3%A4sa

4.4 TVISTEMÅL **Lars Cornell, Lofta Gamleby, vs advokaten Lars G, Västerås**

I samband med en skilsmässa och efterföljande bodelning anlidade Cornell advokaten Lars G, Västerås. Advokaten missade att det i familjerätten tillkommit en ny lagregel (ÄktB 9:8), vars ändamål är att förhindra att någon part orättmätigt skall kunna tillgripa alla ekonomiska tillgångar i det gemensamma boet och fly landet. Att detta likväl hände innebar stor ekonomisk förlust för Lars Cornell. Efter att ha nekats biträde av ett dussin advokater, som i sak visserligen höll med Cornell, åtog sig en advokat i Stockholm, Sven-Erik E, att inge stämningsansökan mot advokaten Lars G. Mål T 1113–96.

Västerås tingsrätt, som var Lars G's stamlokus, friskrev dock Lars G med ett felaktigt och grundlöst påstående att det saknades stöd i lagen. Likväl fanns lagstödet i Äktenskapsbalken 9:8!

Hovrätten fastställde tingsrättens dom genom att avkunna en blank dom utan egna domskäl i mål T 586–98. Högsta domstolen avvisade Cornells begäran om prövningstillstånd på sedvanligt sätt utan angivande av skäl. Resningsansökningar och klander till JO m fl avvisades utan åtgärd.

http://www.srsf.se/orattfardiga_domar.htm#Advokaten%20som%20inte%20kunde%20lagen%20vid%20bodelningen

4.5 TVISTEMÅL **Lars-Erik Johansson/Toftö AB, Skärhamn, vs advokaten Max S, Göteborg**

Familjen Johanssons rederi Toftö anlidade Max S på Advokatbyrån Lagerlöf & Leman (LL), då en amerikansk kund inte betalade hyran för rederiets segelfartyg Lady Ellen. En fransk bank hade godkänt amerikanens check på ca 1 milj SEK, som senare visade sig sakna täckning. Banken återkrävde beloppet av Toftö, som då anlidade LL som i sin tur anlidade en fransk advokatfirma. Max S fick i uppdrag att sälja fartyget och säkra allt juridiskt kring erbjuden ”apportegendom” (en vingård). På grund av en rad juridiska missgrepp drabbades Toftö av förluster på över 20 miljoner SEK, förutom merkostnader på 2,5 miljoner. Med åberopande av advokaternas många misstag vände sig Toftö till en annan advokatbyrå och stämde LL vid Tingsrätten i Göteborg. Mål nr T 2410–95. Trots flera bevis och vittnen gav domstolen inget bifall fem år senare. Tingsrätten ansåg det ursäktligt att LL's agerande utgick från svenska förhållanden i Frankrike, samt att de göromål som missades hade delegerats av LL till ett platsombud som LL inte behövde ta ansvar för.

Hovrätten fastställde tingsrättens dom trots att LL vilselett Toftö i samband med återtagarrätter, samt även blandade ihop ordinär försäljningsrätt och avtalad återtagarrätt. Se mål nr T 2963–00. Hovrätten ansåg felaktigt att LL's uppdrag redan upphört när LL hade schabblat grovt och skada uppstod. Likväl har hovrätten på sid 14 i domen konstaterat att LL hade kvar sitt uppdrag i ytterligare fyra månader!!

Advokaten Bertil Södermark var rättegångsombud för LL och betonade vilka allvarliga konsekvenser det skulle innebära för Sverige om hans advokatkollegor skulle nödgas ta ansvar för sin handläggning!

Det har senare framkommit att de som LL anlitat i Frankrike inte alls var *advokater*, trots att LL garanterat att de platsombud man engagerat var medlemmar i franska advokatsamfundet! LL erkände att Max S brukade vara noga med att bevaka sina uppdrag, vilket underlåtits i detta fall! Därför hade LL

även missat att undersöka huruvida den aktuella vingården belastades av inteckningar och var gravationsfri! Även en ännu viktigare uppgift försumrades, nämligen att undersöka motpartens solvens samt eventuella lönekrav på vingården etc., vilket anses primärt i Frankrike.

Toftö ansökte om prövningstillstånd i Högsta domstolen med åberopande av rättegångsfel. Därtill med stöd av ett rättsutlåtande från juridikprofessorn Bill Dufva. HD avstod systematiskt (dvs som vanligt när en advokatkund är sökande) att bevilja prövningstillstånd angående advokatansvaret utan motivering.

I juni 2003 anmälde Lars-Erik Johansson de partiska rättegångarna till Europadomstolen (ECHR, [Mål 11071/03](#)). Det blev då offentligt att Elisabet Fura-Sandström, som var ordförande i Sveriges Advokatsamfund 1999 - 2001, hade utsetts till domare i ECHR för tiden 2003–2012. ECHR varslades om befarat jäv. En vecka senare avvisade ECHR klagomålet. Av protokollet framgår att Fura-Sandström var en av beslutsfattarna. En månad senare svarar ECHR att Fura-Sandström ej deltagit i avgörandet. Då detta framgår tydligt i ECHR:s beslutsprotokoll påtalade jur kand Siw Westerberg den anmärkningsvärda handläggningen i ett skarpt brev till Presidenten för ECHR. Några månader senare blev anmälan återupptagen för att sedan återigen avvisas, men nu med en finländsk domare istället för Fura-Sandström. http://www.srsf.se/orattfardiga_domar.htm#Ombudet%20som%20schabblade%20bort%20miljoner%20i%20Frankrike

4.6 TVISTEMÅL Gustaf Thern, Malmö, vs advokaten Jan W, Malmö

Den gamle företagaren i trävarubranschen Gustaf Thern ville hjälpa sin son som var VD för ett bolag som ville hyra några maskiner som Thern ägde. Därför vände sig Thern till sin husadvokat Jan W, som utformade efterfrågat avtal vilket undertecknades av far och son. Jan W underlät dock sin plikt att undersöka och ta hänsyn till omständigheter och rättsläge om vad som kunde hända om sonens bolag inte klarade sina åtaganden och måste träda i likvidation etc.

Sonens bolag gick efter någon tid i konkurs. Då maskinerna saknade äganderättsförbehåll och sakrättsligt skydd på grund av bristerna i leasingavtalet, förlorade Gustaf Thern miljonbelopp i konkursen. Thern utkrävde skadeståndsansvar av advokat Jan W, som tillbakavisade detta genom att göra gällande att han enbart skrivit avtalet i egenskap av skrivbiträde. Universitetslektorn i juridik Leif Alsheimer inlämnade en stämningsansökan för Therns räkning. Malmö tingsrätt ogillade Therns anspråk, se [Mål nr T 111/94](#). Hovrätten gjorde samma sak men med olika motiveringar varigenom Jan W, biträdd av advokaten Lars Laurin, undslapp skadeståndsansvar. Se [mål nr T 646/95](#). Högsta domstolen vägrade uttala sig om advokatens klientansvar trots avsaknaden av vägledande domar om advokatansvaret. http://www.srsf.se/orattfardiga_domar.htm#Advokaten%20som%20ans%C3%A5g%20sig%20bara%20vara%20ett%20skrivbitr%C3%A4de

4.7 TVISTEMÅL Panagiotis Papadopoulos/Panos Treasury AB, vs advokaten Bob L, Göteborg

Advokaten Bob L var personlig vän med Panagiotis Papadopoulos som var ägare till Panos Emporio Aktiebolag. På Bob L's initiativ startade Panagiotis dotterbolaget Panos Treasury AB, vars affärsidé var att placera bolagsgruppens överskott i fonder etc. Bob L utsågs till styrelsens ordförande. Bob L kände till att Bolaget Najadvarvet AB behövde likvida medel för att överbrygga en konjunktursvacka. Najadvarvet, där det visade sig att Bob L var styrelseordförande, garanterade genom Bob L att detta var en mycket bra investering med säkerheter som var värda över 100 miljoner kronor. Panagiotis övertalades därför av Bob L att låna ut 10 miljoner. Panagiotis fördes bakom ljuset om risken att Bob L kunde vara partisk till fördel för Najadvarvet. Advokaten Bob L's dubbla lojaliteter resulterade i förluster på mer än tio miljoner för långivaren. Bob L's dubbelspel prickades av Advokatsamfundet med en sk Erinran. Göteborgs tingsrätt ställde sig likväl på advokatens sida i sin dom av 2014-03-21 i mål T 8575-11. Tingsrätten konstaterade dock att Bob L's trolöshet kunde vara föremål för åtal enligt Brottsbalken. Hovrätten ogillade Panos Treasury's överklagande och fastställde underrättens dom i mål T 2578-14. I sin ansökan om prövningstillstånd till Högsta domstolen bifogade Panos Treasury AB ett välgrundat rättsutlåtande i april 2016 från professor jur. dr Christina Ramberg. När en advokatkund återigen ansökte om prövningstillstånd fann HD på systematiskt vis inget behov av en vägledande dom om advokatens ansvar.

Ovanligt nog saknade tingsrätten en rättschef i sin domarsits, vilket är brukligt för att säkra bifall till *advokater* i tvister om deras *ansvar*. Måhända har alla avslöjanden på Internet framkallat skammens rodnad? Men hovrätten brukar ju för säkerhets skull ha en chef som ordförande om inte tingsrätten haft det för att parera advokatmålen på "rätt" sätt.

ANMÄLAREN YRKAR ATT:

1. den olagliga hanteringen utreds och beivras för allmänhetens och småföretagens bästa.
2. bestående åtgärder vidtas mot juristdomarnas olagliga favorisering av advokater/advokatbyråer.
3. Advokatsamfundets medlöperi, mörkning och bortförklaringar i saken beivras på verksamt sätt.
4. de som anmält bevislig skada till följd av påtalade partiska domslut beviljas ekonomisk kompensation.
5. åtgärder vidtas mot svensk personal som med fog kan misstänkas för oredlighet i Europadomstolen.

UTVECKLAD SAKFRAMSTÄLLAN

Min anmälan beskriver allvarliga missförhållanden i form av ett alltfört pågående systematiskt och grundlagsstridigt mönster i Sveriges allmänna domstolar. Anmälan grundas på egna och andra företagens och personers erfarenheter av domstolsavgöranden som kostat mångmiljonbelopp för envar oskyldig medborgare! Undertecknad har digra erfarenheter från aktuella rättsområden jämte lärdomar i

teoretisk och tillämpad juridik. Jag anmärker inte på lagarna utan på en oacceptabelt dålig kvalitets-
säkring av lagarnas och domarreglernas tillämpning i domstolarna! Tillika är många advokaters uppträd-
ande oetiskt i vissa lägen. Anmälan pekar på en mycket allvarlig dysfunktion och *fullständig felaktig
praxis* som *regelmässigt tillämpas* av domstolschefer när *advokat* är svarande i civilmål. Denna praxis
och beskyddarkultur kränker grundlagens likabehandlingsprincip när en pekuniärt skadedrabbad klient
nödgas gå till domstol för att få kompensation för detta från den vårdslöse eller illojale advokaten efter
ett illa utfört advokatuppdrag. Vid denna partsställning *fungerar den svenska rättvisan långt ifrån
korrekt*. Kravet på rättslig förutsebarhet uppfylls ej. Däremot bekräftas ständigt en systematisk
favorisering av den svarande som är advokat. Det bör framhållas att domarsitsen vid advokattvister
brukar ledas av en domstolschef, vilken lyder under regeringen. Positiv särbehandling och beskydd av de
jurister som auktoriserats med myndighetsprägel, d v s *advokater*, strider mot reglerna om korrupcion
och jäv. Juristdomarna följer en praxis vars syfte är att bevara rättstjänarnas anseende. I princip alla
medborgare har dock motsatt inställning, liksom *lagstiftaren*:

1. *Det är vida bättre att domstolarna dömer objektivt, hederligt och rättrådigt enligt lagar och regler;*
2. *Det är anmärkningsvärt illa om rättstjänarna primärt slår vakt om rättsväsendets anseende genom
att dölja egna eller kollegornas tillkortakommanden, felaktiga hänsynstaganden och annat klandervärt.*

Juristdomarnas uppsåtliga favorisering av en part bryter mot grundlagen och domarreglerna. En praxis
får inte strida mot lagar och regler eller den allmänna rättsuppfattningen. Den bisarra och otäcka praxis
som denna anmälan påvisar, syftar till att bedöma advokatens klientansvar extra milt och överseende.
Partisk bedömning måste självfallet utmönstras! Då inga motåtgärder vidtagits av domarkåren,
advokatsamfundet eller andra makthavare har Polisen plikten att på allmänhetens uppdrag eliminera
denna samhällsnedbrytande beskyddarkultur, kollegiala korrupcion och missriktade kåranda.

Mina sju kronologiskt ordnade egna **praktikfall** skildras självständigt så att de kan läsas oberoende av
varandra om än med oundvikliga upprepningar. Det som dras fram i ljustet borde mana rättrådiga jurister
som besitter makt och myndighet att för folkets bästa avhjälpa sakernas klandervärda tillstånd. Fria
jurister, som studerat domstolsavgörandena menar att det otillbörliga gynnandet av den ena parten är
svårt att finna någon motsvarighet till. Avgjorda ansvarstvister med aktuell partsställning under de
senaste sjuttio åren kan räknas i firsiffriga tal. Lika länge eller mer har en orättvis praxis tillämpats med
orättfärdig verkan. Det ojämlika bedömningssättet våldför sig på allas rätt till likabehandling i domstol.
Sedvänjan tillämpas för skyddande av hundratals vårdslösa/ illojala representanter för en yrkesgrupp
som består av ca sextusen privatanställda med titeln *advokat*.

Advokater behöver inget skydd för att de är lågavlönade – det är de verkligen inte! Ej heller är de i
underläge i förhållande till andra yrkesgrupper och näringsidkare – tvärtom! Advokater har mycket höga

timarvoden ofta med kontor på "Fina gatan". Tack vare yrkesvana samt kollegornas och samfundets uppbackning, är de rustade till tänderna mot envar motpart.

Det bör framhållas att undertecknad som första åtgärd disciplinmälde advokaten Lena S för att hon under rättslig förberedelse vilseförde sin huvudman samt på ett förödande sätt avvek från avtalat uppdrag genom att kupppartat i Malmö tingsrätt undanföra viktiga rättsgrunder i tvistemålet. Samfundets disciplinnämnd hade dock inget att erinra mot advokatens beteende. De två rättsutredande advokaterna vägrade vara med på att anmäla kollegan Lena S för konstaterad trolöshet etc.

YTTERLIGARE SPECIFIKA RÄTTSGRUNDER OCH BELÄGG

Åberopade domar och beslut med tillhörande inlagor är allmänt tillgängliga. Anförd juridisk materia innehåller bland annat en dom från Högsta domstolen i NJA 1992:60. Därjämte ECHR-domen 73 841/01 av 19 dec 2006. Vidare orättfärdiga beslut i en jävsfråga vid Europadomstolen i Mål 11071/03 med de obegripliga besluten 25 nov 2003; 15 dec 2003; 13 maj 2004 och 16 november 2004! Därutöver ett *falsarium* till dispensförord till HD 1991 från chefsjuristen Bengt Kriström på dåvarande Sveriges Mekanförbund (numera *Teknikföretagen*). Skrivelsen har enligt Mekanförbundets sekretariat ej diarieförts eller sanktionerats av förbundsledningen. (Kriström var kompis med min motpart Jernmanufaktur VD och delägare). Domar och inlagor i NJA 1992:60 och ECHR:s Case no 73 841/01 jämte protokoll och dagboksblad, utgör underlag för analys. Märkliga skrivningar vid dömandet visas under målbeteckningar jämte mina synpunkter. Alla omständigheter och bevis har åberopats och genomgicks under huvudförhandlingarna med stöd av manus (senare intaget i akten) och i närvaro av åhörare till styrkande av att åberopandena verkligen ägde rum. Argument har på korrekt sätt framförts i alla domstolar. Bokstavstroga citat anges "*kursivt*".

Undertecknads bistra upplevelser inleddes i Malmö tingsrätt; rättsfallet NJA 1992:60

Klemeco Nord AB tillverkade delägaren Burströms patenterade bygginfästningar (reg varumärke: *KLEMÍT*) och saluförde sortimentet första åren via grossister i Norden. Klemeco hävde efter två år ensamrätten till Jernmanufaktur AB i Malmö, som marknadsförde Klemit-sortimentet i Sverige. Jernmanufaktur ville behålla försäljningsrätten och utlovade därför skriftligt garanterade inköp av specificerade volymer samt en viktig arbets-, aktivitets- och informationsutfästelse. Avtal undertecknades, men efter ett halvår blev Jernmanufaktur passivt och uppfyllde sitt åtagande endast till en tiondel, trots att byggkonjunkturen ökade kraftigt och flera säljare hade anställts. Och trots att internationella byggmaterialtillverkare som Siporex AB, Ytong AB, Lohja Oy och Norsk Leca A/S började rekommendera Klemit-sortimentet i sina datablad och testrapporter som marknads bästa infästning för deras byggmaterial. Advokaten Lena Ström *hävde* Klemecos avtal med Jernmanufaktur och krävde ersättning för Klemecos affärsförlust.

Ombudet Ström åberopade i *stämningens ansökan* till Malmö tingsrätt och i all skriftväxling till domstolen och motparten *tre (3) avtalsbrott*. Vid huvudförhandlingens inledning i Malmö TR efter tre års förberedelse frånföll Ström utan huvudmannens medgivande den mest relevanta rättsgrunden (pkt. 5.1). Tingsrätten ogillade därför Klemecos skadeståndstalan.

I Hovrätten var Klemecos ombud L Ström så nervös att hon började bråka med rättens ordförande och blev tvungen att lämna rättssalen en stund för att lugna ner sig. Hovrätten utdömde ett skadestånd till Klemeco, sedan Burström i sitt vittnesmål framhållit ensamrättsavtalets seriösa avsikt; nämligen att Klemeco skulle försättas i ett bättre läge än i tidigare muntliga överenskommelse.

Högsta domstolen beviljade prövningstillstånd och befriade Jernmanufaktur från ansvar. HD påpekade dock i sin dom och förarbeten att arbetsplikten pkt 5.1 hade en särskilt viktig betydelse. Brotten mot arbets- och informationsplikten i avtalspunkterna 5.1 och 9.3 hade dock undanröjts av Ström, helt *egenmäktigt* och *illojalt* sannolikt på grund av ett "påtvingat" beroende till motparten.

INTRODUKTION TILL SJU EGNA PRAKTIKFALL med rättsansökningar beträffande *advokaters* ansvar för vårdslöshet/oredlighet mot huvudman; brott mot uppdragsavtal samt domstolars/juristdomares undertryckande av bevis- och rättsfakta.

Det finns många belegg för att Sveriges juristdomare bedriver en lömsk beskyddarkultur och värnar bland andra statsauktoriserade advokater som klandras av deras f d klienter. Detta praktiseras genom en bland *chefsdomare* tillämpad osund praxis. Anledningen synes vara att ingen skall betvivla tillförlitligheten hos Sveriges rättstjänare. Om en tingsrätt råkar "missa" och godta klientens talan, ändrar hovrätten domen till advokatens favör. Studerar man avgjorda "advokatmål" finner man att domarsitsarna alltid letts av chefen eller ställföreträdaren för tingsrätten eller hovrätten. Den som har bestämmande inflytande säkrar att denna tradition upprätthålls. Yrket *advokat* har auktoriserats av riksdagen. Advokater åtnjuter därför särskilt skydd jämfört med fria civila jurister. Undersökningar visar att av missnöjda advokat kunder har endast *en halv procent* klienter fått slutligt bifall i domstol vid ansvarstalan om vårdslös/illojal handläggning. - Även om klienten biträtts av högt kvalificerade professorer och jurister! Självfallet finns inget lagstöd för att något yrke skall åtnjuta positiv särbehandling i domstol! Detta (borde) förhindras av den grundlag som föreskriver att *alla* medborgare oavsett yrke, samhällsställning, etnicitet, kön, ålder etc. skall behandlas likvärdigt av alla myndigheter. Denna anmälan visar dock flera exempel på hur grundlagen kränkts och hur illa likabehandlingsprincipen fungerar *vid viss partsställning*. Undertecknads insikter inleddes med "det egna" rättsfallet NJA 1992:60. Grunden i Klemecos ansvarstalan mot advokaten Ström, till följd av det ärende hon misskötte i Malmö tingsrätt - var hennes självsvåldiga undanröjande av viktiga rättsgrunder i strid med bekräftat uppdrag. Försök att uppnå rättvisa och skadestånd gjordes på basis av advokaten Jernryds rättsutredning, som beställdes av Folksam. Stämningen utmynnade i en *uppenbart* orättfärdig dom från Ängelholms TR.

Domen fastställdes *blankt* av hovrätten trots nytillkommen godkänd bevisning. Därefter har flera rättsansökningar gjorts till andra instanser jämte resningsansökningar angående juristdomarnas avgöranden. Orsaken till att rättsansökningarna är många beror på att domstolsjurister och advokater har fredat sig genom oredliga beslut och falska domskäl. Dessutom tillämpas *fokusförskjutning* för att försvåra genom ovidkommande synpunkter. Det är typiskt att undertecknad inte uppnått rättvisa i allmänna domstolar trots mycket välgrundade ansökningar.

INLEDANDE OBJEKTIV RÄTTSUTREDNING

Efter HD:s dom i NJA 1992:60 beställde rättsavdelningen på försäkringsbolaget Folksam en rättsutredning om advokaten Ström's egendomliga handläggning som ombud för Klemeco i Malmö tingsrätt.

Rättsutredningen utfördes av advokaterna Sven Jernryd och Ulf Jönsson under några månader. Den utmynnade i att Lena Ström ansågs ha misskött Klemecos uppdrag genom att inte åberopa två bevisliga och högst relevanta avtalsbrott, alternativt återkallat sådant åberopande. Därutöver underlät Ström att åberopa skrifter som styrkte Klemecos villkor för fortsatt samarbete med Jernmanufaktur.

Rättsutredarna fann Ström skadeståndsskyldig p g a "sannolik vårdslöshet". Jernryd rådgjorde även med författaren till "*Advokatens rättsutredningar – metod och ansvar*", Lars Heuman - professor i processrätt vid Juridicum, Stockholm. Heuman läste utredningen och instämde. Jernryd tog dock oförklarliga hänsyn till Ström, som då var styrelseledamot i Advokatsamfundet och påtänkt som dess nya generalsekreterare. Jernryd vägrade inkludera att Ström brutit både mot överenskommen strategi samt desinformerat och vilsefört Burström angående vad som *verkligen* skulle åberopas i Malmö tingsrätt. Hade Ströms svek och tvetalan åberopats, hade Ström ålagts bevisbördan för bestridandet av att avvikelser från uppdraget hade inverkat menligt på Klemecos rättsliga utfall. Burströms enträgna begäran att anföra sveket och vilseförandet förvägrades av Jernryd. Den assisterande advokaten Ulf Jönsson sade följande i telefon med Burström: "*Det här ärendet (mot Ström) är en mycket besvärlig balansgång*". Då jag bad honom upprepa sade han: "*Detta är en besvärlig balansgång*".

Den färdiga rättsutredningen överlämnades till advokaten Ström. Därefter fick försäkringsbolaget Folksam och Burström ta del av den. Rättsutredaren Jernryd förklarade denna ordning: "*Självklart får Klemeco skadestånd. Hade Ström skött sitt uppdrag på normalt sätt, hade Klemeco vunnit så det stänkt om det. Men vi advokater vill inte se sådant här i domstol. Ström måste få chansen att använda sin försäkring*." Då Ström vägrade att diskutera saken försökte Jernryd övertala mig att utse Lars Heuman till opartisk skiljedomare, "... *förutsatt att Ström går med på det*." Jag tyckte detta blev tårta på tårta och avböjde. Rättsutredningen ingavs till Ängelholms tingsrätt och återfinns i akten.

PRAKTIKFALL 1. Stämningsansökan till Ängelholms tingsrätt angående skadeståndskrav mot advokaten L Ström för vårdslös/illojal processföring som rättegångsombud i Malmö TR.

Då Ström vägrade tala med rättsutredarna förde dessa samtal med Ström's försäkringsbolag Wasa, som vitsordade skadan och skäligheten men var bundet av Ström's bestridande. Klemecos nya ombud Jernryd förhållade dock stämningsansökan och rättegången tillsammans med motpartsombudet advokaten Lars Laurin, sannolikt beroende på konkurshotet mot Klemeco. Jernryd rådde Burström att låta Klemeco gå i konkurs och köpa talerätten av konkursboet. Burström insåg risken att bulvaner till Ström skulle bjuda över och undanröjde hotet genom att under stor uppoffring betala Klemecos fordringsägare.

Vid tredje förberedelsen i Ängelholms TR backade Jernryd helt från slutsatserna i sin utredning. Den ekonomiskt barskrapade Burström nödgades entlediga Jernryd och ensam fullfölja målet på basis av rättsutredningen, stämningsansökan och skriftliga bevis samt intensiva juridikstudier.

Att Klemecos ombud Ström i **Malmö TR** under rättegångsförberedelsen åberopade Jernmanufaktur's brott mot tre avtalsklausuler framgår av hävningsförklaringen, stämningsansökan, bevisuppgifterna samt ett tiotal korresponderade dokument (*se Malmö TR's akt*). Åberopandet av pkt 5.1 i avtalet var oundgängligt, vilket Högsta domstolen också betonade sex år senare. Klemecos vittnen hördes där bl a förra säljaren Sören Nyberg berättade att Jernmanufaktur's VD Lars Jivede hade beordrat personalen att ligga lågt med Klemecos produkter och endast fullfölja redan tagna order. Av domen i Malmö tingsrätt framgår att Ström *slutligen inte* åberopade två av de styrkta avtalsbrotten. Signalen till Ström's *återkallande* kom från motpartsombudet Bengt Sjövall, som en "*ordningsfråga*" "om att Klemeco "åberopar ju tre rättsgrunder, men det är väl garantiklausulen ni åberopar?". Sjövall har senare i telefon berättat för rättsutredaren Jernryd att Sjövalls minnesbild var helt klar, då han aldrig varit med om att någon huvudman bett honom inleda med en sådan fråga, med påföljd att motpartsombudet återkallar de rättsgrunder, som skulle styrkas med flera inkallade vittnen.

Efarna processjurister inser att detta var planlagt av Jernmanufaktur och Klemecos ombud Ström, som hade tubbats att ta emot en "gåva" från Klemecos tidigare delägare Sven Ålander. Denne hade nämligen i lönnedom lierat sig med Jernmanufaktur sedan han misslyckats komma över Burström's Klemít-patent. Talan mot Ström för handläggningen i Klemecos mål T 3178–86 vid Malmö tingsrätt, åren 1986 – 1989, pågick åren 1993 – 1996 i **Ängelholms TR, som meddelade Dom DT 71 i mål T 341/93**. Domslutet blev djupt orättfärdigt, *självmarkerande* och *avslöjande*. Mot bakgrund av de anmärkningsvärda omständigheter som åberopades mot Ström, är det tydligt att domen var partisk. Detta framgår även av tingsrättens sammanfattning: "*Tingsrätten finner sålunda att Lena Ström inte i något av de av Klemeco angivna avseendena varit försumlig då hon förberett och utfört Klemecos talan i tvisten mot*

Jernmanufaktur. Tvärtom ger utredningen belägg för att hon skött sitt uppdrag med omsorg och skicklighet. Käromålet kan därför inte vinna bifall."

Burströms huvudsakliga kritik:

Tingsrättens dom visar även mellan raderna att Klemeco inte fick en rättvis rättegång. *Ingen hederlig jurist kan förstå hur juristdomarna kunde berömma Ström mot följande bakgrund:*

- Ström inkallade och hörde flera vittnen, men innan de hördes vid huvudförhandlingen återkallade hon åberopandet av avtalsbrotten (arbetsplikten pkt 5.1 och informationsplikten pkt 9.3)!
- Ström genomförde flera tids-, kostnads- och resurskrävande vittnesförhör till styrkande av avtalsbrott som inte åberopades! Enligt Rättegångsbalken är detta *rättegångsmissbruk*.
- Ström avvek utan lov från den med huvudmannen överenskomna åberopsstrategin!
- Ström felinformerade och vilseförde sin huvudman under hela förberedelsen genom att i ett dussin skrifter göra gällande tre avtalsbrott, vilket Ström sedan inte fullföljde vid huvudförhandlingen!
- Ström försummade att åberopa Klemeco's brevväxling med Jernmanufaktur, vilken belyser Klemecos grundvillkor för fortsatt ensamrätt till en svensk grossist (Jernmanufaktur)!
- Ström satsade i huvudförhandlingen på ett enda kort = tolkning av en mångtydig avtalsklausul!
- Ström undanröjde de styrkta brotten mot de arbets- och informationsförpliktande avtalsklausulerna (5.1 och 9.3) trots att de tydligt framgick att Jernmanufaktur varit uppsåtligt passiv!
- Ström försummade sin skyldighet att undersöka rättsläget och eventuella liknande avtal. Missade därför standardavtalet EÅ 85, som var vanligt i branschen och borde ha hittats av Ström.
- Ström försummade att visa på skillnaden mellan ett *målsättningsavtal* och det specialskrivna "garantiavtalet" som avsågs ge en köpgaranti till Klemeco och synbarligen hade EÅ85 som förlaga.

Tingsrättens dom är osaklig och orättfärdig till svarandens Ström's oförtjänta fördel. Det fanns all anledning att överklaga tingsrättens *våldtäkt* på rättvisan. Burström blev uppringd av juridikprofessorn Lars Heuman, som uppmanade mig att överklaga. Problemet var att Burströms supporterskara hade minskat, vilket antagligen var ett av syftena med tingsrättens absurda beröm.

Domen överklagades till Hovrätten över Skåne och Blekinge, som efter klagandens argumentation tillät kompletterande bevisning. Skälet var att Ström hade genomfört en **processuell kupp** någon dag innan huvudförhandlingen i Ängelholm. Först *efter* tingsrättens huvudförhandling fann Burström i sin post en 28-sidig inlaga som Ström personligen hade delgivit var och en av tingsrättens ledamöter! Inlagan hade dock tydliga motsägelser. Dessa styrkte Klemecos påstående att Ström aldrig anförde som processmaterial något av de brev Klemeco och Jernmanufaktur utväxlade, vilka belyste förutsättningarna för avtalet. I kuppinlagan från Ström framgår nämligen att Ström inte kände till att Klemeco hade ingivit ett betalningsföreläggande mot Jernmanufaktur. Detta nämndes i ett av breven, som Ström påstod ha läst upp i Malmö tingsrätt! Vilket följaktligen motbevisades av henne själv! För att säkerställa att hovrätten skulle beakta allt processmaterial använde Burström vid huvudförhandlingen ett manus för sakframställan, yrkande, grunder, bevisgenomgång samt plädering. Kopior av denna skrift överlämnades till både

rätten och motparten vid huvudförhandlingens inledning.

Hovrätten lovade på kändens begäran att beakta de nya bevisen och att skriva självständiga domskäl. Rättegången i hovrätten pågick i tre år, efter att ha påskyndats av JK på anmälan av Burström. Efter två dagars huvudförhandling meddelades **Hovrättens Dom DT 4231 den 4 november 1999 i mål T 170/96**. Domen var "blank" utan egna domskäl och utan redovisning eller bedömning av Klemecos nya bevis!

Burströms primära kritik mot hovrättens dom:

- Hovrätten gav trots Klemecos begäran och sakens stora betydelse för såväl Klemeco som bolagets ställföreträdare en blank dom utan angivande av egna domskäl.
 - Hovrätten omnämnde varken de bevis som Klemeco tillfört eller den verkan bevisen skulle ha. Att i en dom inte omnämna nya relevanta bevis, som godkänts i god ordning strider mot Europadomstolens föreskrifter att en dom skall vara begriplig och rättvis. **Bristen utgör rättegångsfel.**
 - Domarsitsen leddes av blivande hovrättspresidenten L-O Engström, trots att JK hade ingripit mot denne på grund av avdelningens senfärdiga förberedelse och dessutom konstaterat att hovrätten överlade om ärendets handläggning endast med *motparten* – dvs advokatsidan. Engström medgav "måhända dubiös handläggning" och blev därmed jävig. Två tillförordnade assessorer flankerade jämte ett påtagligt ointresserat yngre hovrättsråd. Att mot ordföranden anmäla jäv var gagnlöst då övrig hovrättspersonal var på studieresa och ytterligare tidsförhållning låg i farans riktning.
 - Återigen besannades tesen att man kan presumera att advokater som är svarande i civilmål skyddas av juristdomarna med alla till buds stående medel.

Ansökan om prövningstillstånd ingavs till HD den 1 december 1999, med skriftligt förord av juridikprofessor emeritus i straffrätt Hans Klette, Lund, samt från VD'n för Sveriges Ingenjörssamfund Sune Hilstad, tillika ordförande i Svenska Uppfinnareföreningen. Det framhölls att rättvisan *måste* fungera oberoende av sak och partsställning samt att prejudikat saknas om advokatansvaret sedan 1949. HD tillbakavisade begärd prövningsdispens utan motivering. **Högsta domstolens avvisningsbeslut i mål T 5039–99 meddelades ett år senare den 19 okt 2000.**

Undertecknads uppfattning: De tre domstolarna har gjort en osaklig bedömning av anförda omständigheter. Juristdomarna gav ett ogrundat beröm till ett illojalt ombud!

Juristdomarna bör förklara följande:

- Förtjänade advokaten Ström verkligen *beröm* för att under en längre tid ha misslett sin huvudman om hur processföringen i själva verket skulle komma att fullföljas?
- Hur *berömvärt* är det att i "lönndom" frångå sitt bekräftade uppdrag och riskera försvaga huvudmannens talan?
- Var det *berömvärt* att Ström gjorde sig skyldig till rättegångsmissbruk genom att inkalla och förhöra flera vittnen om avtalsbrott och rättsgrunder, som dessförinnan hade undanröjts av henne själv och därmed gjort bevisningen betydelselös?
- Hur kan domstolarna anse det *lovvärt* att ombudet Ström endast åberopade brott mot en enda avtalsklausul, som bevisligen var motstridig i förhållande till återköpsklausulen i avtalet?
- Varför negligerade domstolarna att Högsta domstolen i NJA 1992:60 framhöll vikten av arbets- och

informationsplikten i pkt 5.1? Klemeco förfogade ju över riklig bevisning som Ström från början hade åberopat i Jernmanufaktur-målet. Detta erinrades om i målet mot Ström, men negligerades!

- Var det *etiskt* att Ström först efter tre års utevaro från tre förberedande förhandlingar ingav en 28-sidig skrift till var och en av juristdomarna någon dag innan huvudförhandlingen i Ängelholm?
- Var det måhända schyst av Ström att sända handlingarna till Burström via ytpost, så att Klemeco inte fick del av materialet förrän på kvällen första huvudförhandlingsdagen?

Endast i en upp-och-ned-vänd värld kan Ströms klandervärda handläggning i Malmö kallas berömvärd! Ingen borde behöva uppleva att ett tvistemål mot en inkorrekt advokat behandlas på ett så orättfärdigt sätt som Burström fick uppleva i svenska allmänna domstolar!

Hänförliga lagar och regler:

Regeringsformen 1 kap. 2 § "Den offentliga makten skall utövas med respekt för alla människors lika värde och för den enskilda människans frihet och värdighet... .. Det allmänna skall motverka diskriminering av människor på grund av kön, hudfärg, nationellt eller etniskt ursprung, språklig och religiös tillhörighet, funktionshinder, sexuell läggning, ålder eller annan omständighet som gäller den enskilde som person."

RF 1 kap. 9 §: "Domstolar samt förvaltningsmyndigheter och andra som fullgör uppgifter inom den offentliga förvaltningen skall i sin verksamhet beakta allas likhet inför lagen samt iakttaga saklighet och opartiskhet."

RB, 8 kap 4 § (Lag om advokater..., antagna av Sveriges Riksdag):

"En advokat skall i sin verksamhet redbart och nitiskt utföra de uppdrag som anförtrotts honom och iaktta god advokatsed."

Advokatsamfundets Etikregler om God advokatsed. Nedanstående regler föreskrevs 1984 – 2008:

§ 1 "En advokats främsta plikt är att ... efter bästa förmåga tillvarata klientens intressen. Han är skyldig att främja dessa utan att låta sitt handlande påverkas av tanke på egna fördelar eller obehag ... Advokat får inte främja orätt.".....

§ 18 "Advokat är skyldig att gentemot klienten iaktta trohet och lojalitet".....

§ 23 "Juridiska råd skall vara grundade på erforderlig undersökning av gällande rätt. Uppdrag skall utföras med omsorg, noggrannhet och tillbörlig skyndsamhet ..."

§ 45 st 2 "Advokat får inte medverka till att bevis undertrycks eller förvanskas ..."

Handelsbalken, kapitel 18 (Lag om syslömän, konsulter och ombudsmän):

§ 1 "Varder man av annan ombuden, att å dess vägnar något sysla och uträtta, och säger där ja till; tage fullmakt, och ligge där sedan hans vårdnad å; göre och redo och besked för det han om händer får."

§ 2 "...Går ombudsman vidare, än honom betrott är; rätte själv upp all skada ..."

§ 3 "Handlar sysloman oredligt, brukar list emot honom, som fullmakt gav ... svare till all skada"

§ 4 "... Är ombudsman av försummelse, eller svek, vållande till skadan; plikte då han som sagt är."

BrB 10 kap 5 § (Lag 1986:123 om trolöshet, illojalitet m m):

"... Missbrukar någon, som fått till uppgift att sköta rättslig angelägenhet för någon annan, till förfång för huvudmannen sin förtroendeställning, döms han enligt första stycket, även om angelägenheten inte är av ekonomisk eller teknisk art."

Anm: Det finns ingen lag om att advokater bör särbehandlas positivt av domstolarna i civila ansvarsvister. Hundrafalt beprövad erfarenhet från lagakraftvunna avgöranden av ansvarsvister mot advokater visar att dessa frias från skadeståndsansvar i 96 civilmål av 1 000. Denna påtagliga ojämlikhet synes ha gällt sedan Sveriges advokatsamfund bildades 1887. Vårt jämförbara grannland Danmark dömer danska advokater till skadeståndsansvar i ungefär 60 civilmål av 100. Frias endast i 40 mål av 100!

PRAKTIKFALL Nr 2. De allmänna domstolarnas avgöranden överklagades till ECHR

Korrekt jurister anser att Klemeco inte fick en rättvis rättegång i Ängelholms TR jämte överinstanser. Domstolsutslagen visar att Sveriges domstolar tillämpar positiv särbehandling av advokater.

Saken anmäldes till Europadomstolen ECHR 3 april 2001; ECHR-mål nr 73841/01.

Klemeco anförde de argument, bevis och omständigheter som framgår av praktikfall 1. Vidare yrkades skadestånd baserat på yrkandena i de svenska domstolarna. ECHR informerades om att egna under-

sökningar och även andras erfarenheter visar att i princip *alla advokater* som krävs på skadestånd för klandervärt arbete fredas genom en partisk beskyddarkultur vid Sveriges domstolar.

Anmälningar till ECHR som står i kö räknas i femsiffriga tal. Därför är det svårt att få sitt ärende prövat i ECHR. Än högre är tröskeln för dem som inte har råd att anlita professionell hjälp. Burström nödgades av kostnadsskäl men efter juridiska studier att ensam företräda sitt bolag i "Case of Klemeco Nord AB vs Sweden". Anmälan gavs prövningstillstånd och antogs som "Admissible" den 14 juni 2005. Skriftväxlingen skedde sedan på engelska. Klemecos sista inlägga ingavs av Gunvor Wallin, professor emeriti i civilrätt.

Europadomstolen meddelade dom 19 dec 2006. ECHR fann att Sverige brutit mot Artikel 6 *endast* i det avseendet att Klemeco's rättegång inte fullgjorts inom *skälig tid* (7 år). Att Sveriges domstolar fortsatt ansågs av ECHR som rättssäkra beror på att mina viktigaste argument och bevis hade gallrats bort. Detta framgår av domskälen. ECHR's domare fick alltså inte en korrekt föredragning innan sin överläggning! I domen påstås att Klemeco endast åberopade en marginell grund! Men inlagorna och bevisen till ECHR visar *de facto* att Sveriges domstolar dömde uppenbart partiskt till advokaten Ströms förmån.

ECHR lever självfallet upp till sina påbud att redovisa *alla* de grunder och bevis som anförts, så att eftervärlden kan avgöra om en rättvis rättegång förekommit eller ej. Domens redovisning av Klemecos åberopanden visar tydligt att ECHR's dom är oriktig. Det viktigaste i Klemecos material har uppenbarligen tagits bort och inte varit uppe till bedömning! Men Klemecos ursprungliga talan mot Sverige ansågs ju så pass allvarlig att ECHR beviljade prövningstillstånd! Läser man noga ser man att ECHR's dom visar att internt fusk förekommit! Om Klemeco endast hade åberopat en enda marginell grund - vilket domen tydligt illustrerar, hade ECHR aldrig någonsin tagit upp ärendet till prövning! Detta indikerar att någon representant från Sverige med yrkesintressen i saken varit framme och fifflat i lönnedom. Sannolikt den svenska domaren på ECHR's avd 2 i Strasbourg, Advokatsamfundets tidigare ordförande Elisabet Fura-Sandström. Hon utnämndes sedermera av regeringen till chefs-JO (Justitieombudsman)! Som tack för hjälpen att freda Sverige i Europadomstolen?

Se ett utdrag på sidan 2 i ECHR's dom i mål 73841/01 om vad som Klemeco/Burström åberopade:

"THE FACTS - 1. THE CIRCUMSTANCES OF THE CASE"

"... 7. On 7 June 1993 the applicant company sued A. before the District Court of Ängelholm, claiming that she had been negligent while representing it before the District Court and the Court of Appeal. In particular, she had failed to invoke a standard contract ("EÅ 85") as a ground for their claim."

Min markering i **fetstil** av vad som **påstås ha åberopats** visar att de mest relevanta skälen till att ombudet A. (advokat Ström) borde ha dömts till ansvar i svensk domstol har gallrats bort och aldrig var uppe till slutlig bedömning i ECHR! Domskriften är faktiskt självavslöjande! Hade jag/Klemeco endast anfört den torftiga grund som domen visar så hade aldrig saken fått tillstånd att prövas i en ECHR-dom! Med stöd av Artikel 43 fanns alla skäl att överklaga ECHR's inkorreakta dom till "The Grand Chamber".

En ytterligare rättsfråga var: Är den svenska hovrättens *blanka* fastställelse av tingsrättens dom utan synligt beaktande av nytillkomna bevis och argument *verkligen* att anse som en *rättssäker objektiv överprövning* i enlighet med Artikel 6, som stipulerar en rättvis rättegång i betydelsen **objektiv** bedömning? Överklagandet insändes 19 mars 2007. **ECHR's kortfattade avvisningsbeslut meddelades med vändande post 22 mars 2007.** ECHR saknar dessvärre appellorgan!

Burströms synpunkter:

En trovärdig dom måste redovisa parternas åberopanden. I ECHR's dom redovisas *inte* de *tre allvarligaste* brister som Klemeco anförde till ECHR angående de svenska rättsprocesserna, där grunderna mot advokaten Ström hade deklasserats av den svenska "rättvisan" - av partiska skäl. Anförda konstigheter visar att Klemeco inte fick en rättvis rättegång i Sverige. Dessvärre genomfördes ingen korrekt rättegång ens i ECHR, då avslöjande omständigheter togs bort av någon i ECHR! Sannolikt för att bibehålla värnet om *advokater* i svenska domstolar - utan att riskera kritik av ECHR.

Det är bedrövt att *även* ECHR's redovisning av sak och dom är så tendentiöst orättfärdig. ECHR har genom någons manipulationer nödgats fria Sverige från ansvar. Är det någon handläggare med advokatbakgrund på ECHR's 2:a avdelning som mörkat Klemecos huvudgrunder i föredragningen? S-Å Bergkvist, senior advisor på Mannheimer Swartling Advokatbyrå framhöll i Dagens Juridik 28/2 2019 vad som är viktigt i sammanhanget: "*En duktig domare skriver domen så att den tappande parten förstår varför den förlorat. Det är viktigt för domstolarnas förtroende att de visar upp hur de resonerat för att nå sin slutsats. Om den tappande parten inte förstår varför den förlorat finns en överhängande risk att man börjar misstro rättsväsendet.*"

ECHR:s dom är skriven som om det endast funnits marginella skäl att anföra mot det svenska domstolsväsendets behandling av Klemecos talan. Då fiffel kan riskeras även framgent, är det underligt att Europarådet inte tillsatt någon kontrollinstans där ECHR's utslag kan kvalitetssäkras.

Sverige ingår i den Europeiska Kommissionen för de mänskliga rättigheterna och friheterna. Europakonventionen är införlivad i Sverige och överordnad svensk lag sedan 1995. Därför borde Sverige ha intresse av att Europadomstolen fungerar så att handläggare inte kommer åt att fiffla och gallra.

Europarådet, Europakommissionen eller Sveriges JK borde utreda vem som gallrat i det juridiska material som Klemeco/Burström anfört. Men antagligen kommer JK att mörka såsom brukligt.

Noteringar av intresse i anslutning till ECHR-domstolen:

I Europadomstolen representeras varje medlemsland av minst en inhemsk domare med nio års tjänstgöringsperiod. Åren 2003 till 2012 var före detta advokaten Elisabet Fura Sandström domare i ECHR. Fura var *Advokatsamfundets ordförande* åren 1999–2001.

Anmärkningsvärt nog avvisade domaren Fura Sandström i skriftligt beslut **25 nov 2003 i mål nr**

11071/03 en annan anmälan till ECHR, från L-E Johansson i Skärhamn, om att svenska domstolar dömer fel genom att favorisera *advokater* i civila tvistemål (ombud: jur kand Siv Westerberg, Göteborg). Det är remarkabelt att Elisabet Fura struntade i det uppenbara jävet och inte bad någon annan ersätta henne! Men som advokat och förutvarande ordförande i Advokatsamfundet hade Elisabet Fura *egna* intressen i saken! Nämnas bör att Elisabet Fura var verksam vid ECHR's avdelning 2, där Klemeco-ärendet bevisligen har manipulerats och gallrats *innan* domstolen bedömde huruvida advokater skyddas av Sveriges domstolar i civilmål. Ingen europeisk medborgare skall behöva tåla att en rättsökande behandlas orättvist av de nationella domstolarna och än mindre av Europadomstolen!

Europakonventionen är allmängiltig i Sverige sedan 1/1 1995 och stipulerar bland annat följande:

Artikel 6 – Allas rätt till en rättvis rättegång (utdrag): 1. Var och en skall, vid prövningen av hans civila rättigheter och skyldigheter eller av en anklagelse mot honom för brott, vara berättigad till en rättvis och offentlig rättegång inom skälig tid och inför en oavhängig och opartisk domstol som upprättats enligt lag.....

PRAKTIKFALL Nr 3. Ny talan i Ängelholms TR mot advokaten L Ström – nu om ansvar för *vilseförande* av klient samt *trolöshet* och *svek* mot avtalat uppdrag i mål T 3178–86 i Malmö tingsrätt

Ströms svek mot sin huvudman genom vilseförande desinformation och återkallande av åberopade rättsgrunder, undertrycktes av hennes kollegor Jernryd och Jönsson i rättsutredningen angående processföringen i Malmö tingsrätt (NJA 1992:60). Den som kan åberopa att ens advokat inte bara *vilsefört* honom utan även *avvikit från sitt uppdrag*, förfogar över en stark grund i ansvarstvist mot advokaten. Klemecos nya ombud Jernryd anförde likväl inte dessa omständigheter i stämningsansökan mot Ström, oaktat Burströms begäran. Detta visar hur allvarligt advokatskrået såg på Klemecos talan mot Ström, som var tongivande ledamot i Sveriges Advokatsamfund och påtänkt generalsekreterare. Burström nödgades entlediga Jernryd då denne tog otillbörliga hänsyn till kollegan Ström. Utan kapital och juridiskt biträde, saknade Klemeco förmåga att kräva förflyttning av bevisbördan till Ström, på den grunden att hon avvikit från sitt uppdrag och fört Klemeco bakom ljuset. Som lagstöd kan nämnas HB 18:1–4, samt sedvanlig naturrätt. Ström gjorde gällande att hennes handläggning inte hade inverkat på tvistens utfall för Klemeco i Malmö TR och slutligen i HD.

Burström framhöll i Ängelholms TR att hans situation inte var självförvållad utan ursäktlig då grunderna hade avfärdats av ombudet Jernryd. Dessutom var käranden ekonomiskt utblottad efter advokaternas tidsförhållning i ett tidigare skede. Det fanns ingen möjlighet att anlita juridiskt biträde. **Ängelholms TR beslöt likväl avvisa saken den 28 nov 2001 i Mål T 4003–01** med hänvisning till *res judicata*.

Utslaget överklagades till hovrätten med hänvisning till att ombudet Jernryd hade *vägrat* tillmötesgå Klemecos begäran att mot advokatkollegan Ström åberopa brott mot uppdragsavtalet och vilseledandet av huvudman. Utan att avvakta tingsrättens dom i praktikfallet 1 hade Jernryd även tömt Klemecos

rättsskydd hos Folksam. **Hovrätten beslutade 2002-02-15 om avvisning i mål Ö 3191-01**

Ansökan till Högsta domstolen 27 mars 2002 om prövningsdispens.

Rättegångshinder genom *res judicata* är tillämplig om man INTE beaktar de ursäkter som klaganden anför. Klemecos talan borde ha prövats med tanke på att ombudet Jernryd inte gjorde vad etikreglerna förpliktade i målet mot Ström och att bristen inte kunde repareras. Orsaken till advokaten Jernryds vägran att tillmötesgå Burströms begäran och att han svek sin etiska plikt var att motparten Ström var styrelseledamot i Advokatsamfundet. Ingen skall behöva tåla att en **advokat** sätter värnet om sin yrkeskår och sina kollegor före omsorgen om sin huvudman. Ingen skall heller behöva uppleva att juristdomare inte kan skilja på sak och person och tar parti för befryndade advokater, som bevisligen förtjänar allvarlig kritik. **HD avvisade min ansökan 2 maj 2002 (mål Ö 1362-02).**

Ett urval tillämpliga lagregler, utöver ovan redovisade. Advokatårens Etikregler:

§ 24 "Klienten skall på lämpligt sätt hållas underrättad om vad som förekommer vid utförandet av hans uppdrag. Förfrågningar härom från klientens sida skall besvaras skyndsamt"

§ 41 "Advokat får inte vilseleda motparten genom att om faktiska förhållanden eller innehållet i rättsregler lämna uppgifter, som han vet är oriktiga." ... (Detta gäller självfallet även advokatens förhållningssätt till sin klient.)

PRAKRIKFALL Nr 4. RESNINGSANSÖKAN till HD den 25/9 2002 i anledning av NJA 1992 s 403

Resning söktes i Högsta Domstolen i målet mellan Klemeco Nord AB och Jernmanufaktur AB (fallet NJA 1992:60). Grund: Advokaten Ström hade som ombud för Klemeco utan lov avvikit från konkludent bekräftat uppdrag genom att i huvudförhandlingen i Malmö TR frånfalla två skriftligt kommunicerade avtalsbrott och endast åberopa *en enda* grund, som till skillnad från de två andra saknade entydig rättskraft. Ström hade under den treåriga rättegången bekräftat i ett dussin inlagor att *tre* rättsgrunder åberopades i rättegången, vilket även överensstämde med kärandens anmodan. Risken för motsatsvis tolkning av den tvetydiga avtalspunkten 3.1 är uppenbar för varje jurist. Klemeco drabbades följdenligt av en förödande rättsförlust. Om Ström varit lojal utan att *vilseföra* sin huvudman och utan att *undanröja* åberopandet av allvarliga avtalsbrott - vilket satte bevis och vittnesmål ur funktion, hade Klemecos skadeståndstalan mot Jernmanufaktur med all säkerhet blivit framgångsrik. Motpartens ombud Bengt Sjövall har i efterhand berättat för Sven Jernryd att Sjövalls uppdragsgivare Jernmanufaktur hade bett honom fråga Klemecos ombud Ström redan vid huvudförhandlingens inledning i Malmö TR om verkligen alla rättsgrunder åberopades och inte endast "garantiklausulen" pkt 3.1. Klemecos ombud Ström hade svarat ungefärligen: "Det är endast punkt 3.1 som åberopas". Jernryd fick veta av Sjövall att han kom ihåg detta mycket väl eftersom han aldrig varit med om något liknande tidigare. Det bör sägas att den då icke rättsbildade Burström antog att de andra avtalsbrotten skulle avhandlas dagen

därpå, då inkallade vittnen skulle höras under ed.

Av intresse i sammanhanget är att Klemecos tidigare hälftenägare Sven Ålander, som genom olika försåt hade försökt komma över Burströms patent, visade sig samarbeta i lönnedom med motparten Jernmanufaktur, trots sitt avtal med Burström om konkurrensförbud i tre år efter aktieförsäljningen.

Resningsansökan Ö 3423–02 avvisades av HD efter 3 års liggetid den 30/11 2005 utan angivna skäl.

Undertecknads anmärkning:

En klient finner att ombudet har undanröjt viktiga åberopanden och konsekvent vilselett honom i tre års tid i frågor av stor betydelse för uppdragets slutresultat. Då bör ombudet svara för konsekvenserna eftersom ombudet *även* svek sitt uppdrag. Följaktligen föreligger klara resningsskäl. Då advokaten Ströms svikliga agerande även är brottsligt (jfr BrB 10 kap 5 §) borde HD absolut prövat saken!

PRAKTIKFALL Nr 5. RESNINGSANSÖKAN nr 2 till HD 1/10 2002 angående advokaten Jernryds oetiska agerande som bemyndigat ombud i tvisten mot advokaten L Ström i Ängelholms tingsrätt 1993 – 1996

Resningsansökan nr 2 gällde att advokaten Jernryd, som svarade för rättsutredningen och efterföljande stämningsansökan mot Ström, undertryckte den *allvarligaste* bristen i hennes handläggning; nämligen Ströms otillåtna avvikelser från uppdraget jämte vilseförandet av sin huvudman. Under flera timmar en lördagseftermiddag på Jernryds advokatkontor värdade Burström och fästmön Sonja enträget men förgäves att Jernryd skulle åberopa dessa svek. Burström ansåg att Ström borde ha bevisbördan vid ansvarsbestridande, då ju Ström utan svikit sitt åliggande och försvagat Klemecos talan genom att självsvåldigt reducera Klemecos rättsgrunder och bevis.

I Jernryds rättsutredning slås fast att ombudet Ström i talan mot Jernmanufaktur hade åberopat tre avtalsbrott jämte kraftfulla bevis. I verkligheten åberopade Ström vid *huvudförhandlingen* i Malmö TR endast *en* grund (klausulen 3.1), trots risk för motsatsvis tolkning. Om Jernryd hade åberopat svek och desinformation hade kollegan Ström bestridit detta och då tvingats motbevisa att handläggningen inverkat negativt på Klemecos rättsutfall. Det kan hållas för visst att Ström inte klarat denna bevisbörda med bifall. Jernryd vägrade alltså att ta med allt som var väsentligt i Klemecos talan mot Ström och vägrade styvneckat lägga bevisbördan på kollegan Ström. Jernryds inställning beror knappast på kunskapsbrist utan på illojalitet och otillbörliga hänsyn till sin kollega och det samfund där båda var **ledamöter**. Advokatsamfundet har beklagligtvis bestämt att disciplinmätningar inte får göras senare än tre år efter tidpunkten för etikbrottet. Därför kunde Burström inte få prövat om etiknämnden verkligen ansåg att Jernryds handläggning var förenlig med samfundets etikregler.

Då bevisbördan för konsekvenserna av Ströms desinformation och avsteget från processupplägget inte lades på Ström, kunde tingsrätten avkunna sina orimliga domskäl i målet T 341/93: "*Tvärtom ger*

utredningen belägg för att Lena Ström handlagt sitt uppdrag med omsorg och skicklighet".

Resningsansökan Ö 3483–02 avvisades av HD den 30 november 2005 (efter tre (3) års liggetid).

Mina synpunkter:

Klientens ombud nr 2, advokaten Jernryd, har genom intellektuell ohederlighet skyddat sin kollega Ström, som var undertecknads första ombud. Såväl i rättsutredningen som i Jernryds stämningsansökan undanhölls därför att Ström under lång tid hade fört sin huvudman bakom ljust och förbrutit sig mot uppdragets uppgifter. *Nog måste väl detta anses vara tillräcklig resningsgrund?* Det är inte förtroendeskapande att HD:s beslut aldrig innehåller offentliga skäl. Det vore intressant att få veta varför HD dröjde i hela tre år innan man fattade sitt beslut! Saken anmäldes av Burström till domstolen för mänskliga rättigheter – ECHR i Strasbourg. Utan verkan.

PRAKTIKFALL Nr 6. Stämningsansökan till Lunds TR 20/11 2003 i mål T 4586–03 mot S Jernryd. Ansvar för svek och illojalitet vid utredning och talan mot advokaten L Ström i Ängelholms TR i mål T 341/93

Burström övertog Klemeco's talerätt och ansökte om stämning mot Advokatfirman S Jernryd AB och advokaten Jernryd. Lunds tingsrätt (där Jernryd har sitt stamlokus) beställde en promemoria från fd lagmannen i Eslövs TR, Karl-Olof Lidin. Lagmannens PM är varken undertecknat eller daterat! I PM-et görs grovt felaktigt gällande att Högsta domstolen i NJA 1992 s 403 fastslagit att inga brott mot avtalet med Jernmanufaktur kan föranleda skadestånd. Men HD:s dom gällde *enbart tolkningen av klausulen 3.1! Allmänna rättsgrundsatser; Pacta Sunt Servanda* samt reglerna om *dolus* och *culpa* nonchaleras helt i PM-et! Vidare negligeras att en generell lojalitetsplikt gäller i alla avtalsförhållanden! Det klandervärda i att ombudet Ström *inte fullföljde* överenskommelsen att åberopa *tre* avtalsbrott förbigås! Promemorian förordar på ovederhäftig grund att stämningsansökan mot Jernryd borde avvisas. Jernryd delgavs därför *ingen stämning*. Burström återkallade ansökan som avskrevs 2002-10-18.

Med beaktande av Lidins PM ingavs ny stämningsansökan ett år senare till Lunds TR (**mål T 4586–03**). Grunden var att Klemecos fd ombud Jernryd inte hade uppfyllt sin plikt att lojalt ta tillvara sin huvudmans intressen och åberopa samtliga relevanta omständigheter för att nå framgång mot advokatkollegan Ström i Ängelholms tingsrätt. Värsta försummelsen var att inte försöka lägga bevisbördan på Ström för presumtionsansvar till följd av hennes *svek mot uppdragsavtalet* och hennes konsekventa *desinformation* (jfr HB kap 18). Jernryd var fullt medveten om svårigheten att i svensk domstol utfå skadestånd från advokater! Jernryd fann att endast två advokater hade förlorat mot missnöjda klienter det senaste halvseket! Jernryd sade dessutom i vittnens närvaro: *"Om Lena Ström hade skött sitt uppdrag korrekt, hade Klemeco vunnit mot Jernmanufaktur så att det stänkt om det"*. Men Ström hade vid huvudförhandlingen *svikit* uppdragets förpliktelse och efterlevde *inte* det huvudmannen *förespeglades* även i skriftväxlingen inför Malmö tingsrätt (enligt Burströms kännedomskopior).

Skrifterna överensstämde med Burströms vilja och överenskommelsen med ombudet Ström. Men att Ström *i sista stund* och *utan lov* undanförde två viktiga rättsgrunder uppdagades av Burström först vid genomläsningen av domen från Malmö tingsrätt.

Jernryd var klar över att Ström hade en stor blotta i form av löftesbrottet och desinformation, men vägrade likväl tillmötesgå Burströms begäran att anföra detta. Jernryd var inte lojal mot *klienten* då han mörkade kollegans svek och vilseförande. Detta var centralt i Burströms stämningsansökan mot Jernryd. Lunds tingsrätt negligerade - mot bättre vetande det faktum att en advokat som olovades frånfaller avtalat uppdrag och vilseför sin huvudman, har bevisbördan om advokaten förnekar kausalt ansvar. Om Jernryd åberopat allt hade Ström inte förmått bestrida ansvar för Klemecos rättsförlust. Men Jernryd ville uppenbarligen inte att domslutet blev till Klemecos fördel i Ängelholms tingsrätt.

**Lunds tingsrätt ignorerade återigen försiktighetsprincipen i RB 42:5 (för rättsökanden) i en lagtrots-
ande dom utan att utfärda stämning.** Domen, som rymmer flera märkligheter, avkunnades av en enda domare - den från Malmös fastighetsdomstol pensionerade chefsrådmannen Tomas Krüeger.

Anmärkningsvärt i domen är bland annat följande:

- Lunds TR lade uppenbarligen vikt vid lagmannen Lidin's osakliga PM! Den ingår som domsbilaga, trots att promemorian är *obsolet* för den *nya* stämningsansökan!
- Tingsrätten har oredligt tagit fasta på PM-ets felaktiga påstående att HD fastslagit att inget avtalsbrott mot ensamrättsavtalet i NJA 1992:60 kan sanktioneras med skadestånd. Vilket är fel!
- Mot bättre vetande bortser Lunds TR från det faktum att om ett avtal inte skall ha *skadestånd* som sanktion ens vid grova avtalsbrott, så måste en friskrivning göras i avtalet.
- Mot bättre vetande negligerar tingsrätten den ofantliga fördelen för en kärande att relevant bevisbörda kan läggas på svaranden. I tvisten mellan Klemeco och Ström hade Ström haft svårt att bevisa att det otillåtna avsteget från utfästelsen att åberopa tre avtalsbrott inte kunde ha medfört att Klemeco förlorade tvisten i Malmö tingsrätt och i HD i rättsfallet NJA 1992:60.
- HD's dom används på ett ohederligt sätt för att "nullifiera" Klemecos skadeståndsmöjlighet till noll kronor och göra käromålet uppenbart ogrundat likt de "tokmål" som motiverar lagregeln RB 42:5. Jurister vet att det inte är gratis att genom vårdslöshet eller uppsåt bryta mot ingångna avtal eller en explicit arbetsplikt, vars betydelse särskilt betonades av HD i NJA 1992:60.
- Man kan utgå från att Lunds TR insåg att omvänd bevisbörda även kan placeras på Jernryd då han inte uppfyllde sin advokatplikt fullt ut, trots uppmaning.

Domen överklagades till hovrätten. Då Bertil Burström var nämndeman vid Hovrätten för Skåne och Blekinge flyttades överklagandet till Göta hovrätt i Jönköping; mål T 44-04.

Hovrätten negligerade verkan av skälig bevisbörda för Ström utan att diskutera detta åberopade

alternativ. Göta hovrätt synes utgå från att Ängelholms tingsrätts partiska dom (Praktikfall Nr 1) skulle ha fått samma utfall, även om Jernryds undångömda omständigheter skulle ha åberopats, med åtföljande omvänd bevisbörda! Hovrättens avsaknad av resonemang är ohederligt då klaganden gör gällande att omvänd bevisbörda är en lagstöd och naturlig konsekvens då ett ombud utan lov struntar i överenskomna arbetsuppgifter och tillika för sin huvudman bakom ljust. En rättfärdig bedömning hade blivit till fördel för Klemeco i Ängelholms TR om bevisbördan lagts på svaranden Ström.

Enligt doktrin och lagens förarbeten måste bestämmelserna i RB 42:5 och RB 50:8 o 13 om avvisning av en rättsansökan tillämpas restriktivt. Det handlade här inte om tidsförhållning. Inte heller förelåg ohemula skäl. Om tingsrätten anser att förutsättningar för bifall saknas, är detta inte tillräckligt för att hovrätten kan betrakta talan som uppenbart ogrundad. Jfr NJA 1995 C 59. **Göta hovrätt fastställde 13/9 2004 tingsrättens dom.**

Observera: I hovrättens dom sid 2ö framgår att svaranden Jernryd har delgivits stämningensansökan och "har bestritt ändring". Klaganden har inte upplysts om detta! **Hovrätten bröt följaktligen även mot RB 50:10, som föreskriver:** "Hovrätten skall sända över svarsskrivelsen till klaganden".

Burströms klagomål till Högsta domstolen i **mål nr T 4197–04 föranledde** faktiskt extra betänketid.

HD dröjde ett helt år innan dispensansökan avslogs på systematiskt vis utan att ange sina skäl.

PRAKTIKFALL Nr 7. Stämningensansökan till Lunds TR, 26/2 2007, mål T 855–07, vs advokaten Jernryd m fl beträffande ansvar för skadebringande brister i saklighet och upplysningsplikt vid rättsutredning för försäkringsbolaget Folksam's och Klemeco's räkning

I praktikfallen ovan har *advokater* främjat orätt genom illojalt uppträdande mot klienter och etikregler. Anledningen har främst varit att skydda sina *kollegor* och inblandade *juristdomare*. Många domstolar har avgjort ansvarstvister på ett subjektivt sätt när *advokat* varit svarande. Burström bestämde sig, trots alla vedervärdiga övergrepp från "rättvisan" för ännu en test av "rättvisan", som enligt mångas erfarenhet inte fungerar vid aktuell partsställning.

Advokatfirman Jernryd m fl stämdes därför återigen vid Lunds tingsrätt, nu med grunden: Försummad objektivitet och upplysningsplikt såsom *rättsutredare utan ombudsfullmakt*. (Jernryd utsågs först ett halvår senare till *processombud med fullmakt*.)

Rättsgrundande fakta: Bristande objektivitet och brott mot advokats upplysningsplikt vid *rättsutredning* av kollegan Ströms handläggning som ombud för Klemeco Nord AB. Jernryd hade medvetet utelämnat kollegans brott mot advokatetiken och BrB, nämligen att Ström utan lov avvikit från väsentliga åtaganden i uppdraget, samt desinformerat och vilselett sin uppdragsgivare. Genom Jernryds mörkande i rättsutredningen uppstod ekonomisk skada för Klemeco, vilken realiserades då Ström stämdes med rättsutredningen som grund vid Ängelholms tingsrätt och bevisbördan för skadans orsaker *inte* kunde läggas på

svaranden. Ström hade med påtvingad bevisbörda haft svårt att styrka att hennes otillåtna underlåtelse att åberopa de två avtalsbrotten mot pkr. 5.1 och 9.3 inte hade inverkat på utfallet.

Rådmannen Lars Lindblad vid Lunds tingsrätt beslöt 4 april 2007, att inte pröva saken! Beslutet baserades på *res judicata* från "icke-domen" i mål T 4586–03 av 12 dec 2003. Tingsrätten brydde sig alltså inte ens om att den "dom" man hänvisade till, inte grundades på ett *kontradiktoriskt* förfarande. Jernryd hade inte ens blivit delgiven enligt upplysning till käranden.

Det är klandervärt att tingsrätten nonchalerade att tillmötesgå kärandens önskemål om en mer neutral och fristående domstol än Lunds tingsrätt, där Jernryd var på hemmaplan.

Lunds tingsrätt beslöt 2007-04-04 att avvisa ansökan utan att utfärda stämning av Jernryd.

Beslutet överklagades till Hovrätten i juli 2007. Se mål nr Ö 985–07.

Klaganden lyfte fram att aktualiserad fråga aldrig blivit kontradiktoriskt utredd av någon domstol. Det var fel av tingsrätten att vägra kontradiktorisk prövning när reglerna föreskriver att avvisning av en stämningsansökan skall tillämpas med försiktighet och undvikas så långt möjligt. Vidare borde domstolarna tagit hänsyn till att käranden var den svagare parten. Eventuella oklarheter kring adekvat kausalitet mellan skada och "gärning" kunde ha klarlagts genom ett korrekt föreläggande. Men detta kräver att domstolen som ett förment rättssäkert institut verkligen vill uppfylla sitt uppdrag.

Hovrättens beslutade 2007-09-11 att lämna överklagandet utan bifall. De domstolsjurister och advokater som främjat orätt i anknutna ärenden behövde skyddas. Hovrätten påstod besynnerligt nog att Burströms önskemål om en neutral domstol tillgodosågs genom att Lunds TR förordnade en rådmann från en annan tingsrätt. Detta fick inte Burström besked om och är dessutom fel i sak. Klaganden nödgas påminna om Europadomstolens *maxim*, att envar rättssökande skall kunna se att det är rättvisa som har skipats när man läser domen. Tingsrätten nämner inte något om rådmannen Lindblads yrkeshemvist om han var utsedd för att tillgodose kravet på neutralitet. Av andra källor framgår att Lindblad var verksam på heltid vid Lunds tingsrätt och utsågs till *ordinarie rådmann* i juli 2007.

ANSÖKAN 2007-10-09 till Högsta domstolen om överprövning p g a domarjäv och mörka domskäl med yrkande om att HD för första gången i modern tid måtte bevilja prövningstillstånd i en tvist mot advokat. Komplettering till HD gjordes 2007-12-03 jämte bilagor.

Några av Burströms argument, som dock inte gjorde intryck på HD:

- Inget domslut från en rättvis kontradiktorisk rättegång! – Ingen bäring på *res judicata*!
- Sakfrågan har bevisligen *aldrig* prövats i en kontradiktorisk rättegång. Se Dom i Lunds tingsrätt 12 dec 2003 och Dom från Hovrätten 13 september 2004.
- De svenska domstolarna har återigen kränkt Europakonventionens bestämmelser om allas rätt till en *rättvis* rättegång, som även synbarligen måste framstå som korrekt.
- Att behandla Burströms logiska och rättsligt grundade argument samt kausala skadekonsekvenser

som om det rörde sig om ett "Tok-mål" är ohederligt och kränkande.

- Domarjäv: Lagmannen Sigurd Heuman var i bakgrundsfallet Klemeco vs. advokaten L Ström chef för Ängelholms tingsrätt och ansvarade i inledningsskedet för processledningen. Någon tid därefter blev lagmannen vid Landskrona tingsrätt, Gunnar Arvidsson ansvarig för processledningen.
- Sigurd Heuman var styrelseledamot i Sveriges Domareförbund, som i sitt remissvar till SOU 1999:31 friskrev hela advokat kåren från *varje* misstanke om illojalitet - som princip. Som framgår av denna anmälan saknar påståendet verklighetsförankring.

Högsta domstolen beslutade 2008-03-25 att hovrättens negligering av Burströms Jävsanmälan samt *Res Judicata*-besluten i tingsrätten och hovrätten skulle stå fast utan överprövning. Utan angivande av skäl.

YTTERLIGARE OM DEN PRAXIS SOM ALLTJÄMT TILLÄMPAS DÅ ADVOKAT ÄR SVARANDE I CIVILMÅL

Innan år 1887 fanns inga certifierade rättegångsombud i Sverige. En statlig utredning fann att kompetenta ombud verkligen behövdes. De sakförare som då befolkade domstolarna, erbjöd "en bedrövlig anblick" vad gäller kompetens och seriositet, såvitt den statliga utredningen.

År 1887 bildades Sveriges Advokatsamfund av ett trettioåttal ansvarskännande jurister för att främja egna yrkesintressen samt tillgodose riksdagens önskemål om tillförlitlighet bland de ombud som uppträdde i domstolarna. Man kan förmoda att detta initiativ stöddes av myndigheterna så att projektet kunde bli lyckosamt. Missnöjda advokat kunder som sökte upprättelse nådde därför knappast mer tilltro än i dag. Statens beslutsfattare ansåg av allt att döma att samfundets medlemmar måste värnas och skyddas för att inte bara domstolarna utan även advokatskrået skulle framstå som trovärdiga i allmänhetens ögon. Har ej haft resurser att närmare undersöka så långt bakåt i tiden men det är förmodligen så att staten skyddade redan från början advokaterna och deras nya samfund.

År 1948 infördes den nya Rättegångsbalken, varvid Advokatsamfundet fick en officiell särställning och advokaterna den status i rättssamhället som bara tillkommer myndighetspersoner. Advokaternas etiska kvalitet och kompetens tilläts bevakas av samfundet själv. Anmälningar mot advokater bedöms av den egna etiknämnden, som då var ännu mer partiskt bemannad än idag, där ordföranden och majoriteten av ledamöterna utgörs av advokater.

Trots många klagomål mot domstolarnas sekellånga partiska bedömning och sedvänja, som går ut på att *kräva mindre* av en *advokat* än av andra fackmän, har etablissemangen iakttagit en oförstående attityd och största möjliga tystnad. Därför har den ojämlika traditionen kunnat bibehållas. Men så har man också fått hjälp av justitieministrar från det statsbärande partiet, vilka anmodat domstolarna att i främsta rummet se till statens intressen framför den enskilde individens. Parentetiskt bör jag erinra om regeln att hänsyn skall tas till den *svagare* parten!

Följaktligen har advokater, vars handläggning av åberopade klientärenden rätteligen borde bedömts som klandervärd, istället tilldelats beröm och kunnat fortsätta sin mer eller mindre dubiösa verksamhet som om inget hänt. Sveriges Domareförbund är visserligen ingen statlig institution men ett remissorgan som uttalar sig anmärkningsvärt positivt om advokatkåren. Förbundet har i remissvar till SOU 1999:31 garanterat att de svenska advokaterna har oklanderlig etik och rättrådighet. Verkligheten säger annat. Det finns flera uttalanden som styrker varför en lagstridig rättspraxis tillämpas av de svenska domstolarna. Följande berättelse från Lars-Erik J, ställföreträdare för Toftö Rederi AB, som riktade skadeståndskrav mot advokaten Max S och advokatfirman Lagerlöf & Leeman, innehåller ett indirekt bevis på varför den subjektiva bedömningen är systematiskt förekommande:

L-EJ upplevde att Göteborgs tingsrätt (i april år 2000) hade uppfattat hans klagomål men sökte friande domskäl. Lagerlöf & Leeman's ombud, advokaten Bertil Södermark, framhöll i sin slutplädning:

"... vilken enorm skada en fällande dom skulle ha för alla advokater och rättsväsendet!"

Lars-Erik J förstod inte vad en sådan konsekvens hade med *tvisten* att göra. Södermarks anförande innebar underförstått att han inte varit med om någon dom som gått en advokat emot. I Toftö-ärendet förelåg risk för ansvarsgenombrott. Därför kände sig Södermark tvungen att lyfta fram det osunda, men dock "ädla och välmenande syfte" som den subjektiva bedömningspraxisen vilar på. Anne Ramberg, generalsekreterare i Sveriges Advokatsamfund, argumenterade i sitt debattsvar 19/8 2000 i Dagens Industri (en debatt som startades av B Burström 27/5 2000) för vikten av att bevara domstolarnas anseende, vilket även framhölls i rubriken: "**Slå vakt om tilltron till rättsväsendet!**"

Citaten avslöjar att det finns en feltänkt filosofi bakom den fula praxis som tillämpas i de svenska domstolarna. Vi opponenter får uppmaningar med *ungefärligen* denna innebörd:

- Tro på oss advokater och domare! Vi är hundra procentigt trovärdiga och mer rättskaffens än ni. Sitt bara still i båten så får vi fortsätta vårt spel. Vårt anseende är ju mycket viktigare än rättvisan själv!

HUR FÖRHÅLLER SIG ADVOKATERNA TILL DOMSTOLARNAS FAVORISERING AV DEM SJÄLVA?

I min egenhändiga forskning har jag aldrig hört talas om någon advokat som varskott sin klient om att utsikten till framgång för den som stämmer en försumlig advokat är i princip obefintlig. Likväl är en advokat som tar på sig ett uppdrag skyldig att undersöka rättsläget och utsikterna till framgång. Trots sin plikt tycks ingen advokat undersöka rättsläget när uppdraget är att biträda vid ansvarstalan mot en kollega. Jag har intervjuat många som i dylika ärenden frågat sin advokat om utsikterna till framgång. Ingen har blivit varnad, men har tillfrågats om kundens rättsskydd och ekonomi. Advokater lyssnar gärna på kritik mot kollega men berör aldrig klientens framgångsutsikter.

När en advokatkund förlorar i tingsrätten uppvisar ombudet stor förvåning och "förstår absolut ingenting". Klienten uppmanas överklaga till hovrätten och längs den vägen börjar ofta stridskassan sina. Timarvodet för dylika tvistemål ligger på 2 000 – 6 000 kronor per timme beroende på advokatens

renommé. Klienter låter sig ibland förlikas, men förlikningarna brukar inte bli förmånligare än att vardera parten svarar för sina egna kostnader mot att klienten lägger ner sin talan. Vi insiktsfulla har frågat Advokatsamfundet om rättsläget och utfallet vid advokaternas ansvarstivster. Svaret är att man inte haft anledning undersöka och saknar kunskap om detta. Med all säkerhet har advokatsamfundet full koll på läget. Om en advokat stäms i domstol för ifrågasatt handläggning blir ju detta ett samtalsämne bland kollegor. Om en kollega skulle förlora ett sådant mål skulle en chockvåg sprida sig bland kollegorna. Så nog finns kunskapen, men kåren tiger still och låter sig fortsatt berikas med dessa omöjliga uppdrag. *Orätten främjas* genom tystnad. Advokatsamfundet har ett mycket stort ansvar i alla avseenden! Den som försvarar sin smutsiga spelplan med svepande argument utan fakta blir svaret skyldig när jag ber dem visa en enda dom som motbevisar mina påståenden. Det uppstår en talande tystnad.

Man kan fråga sig hur de advokater mår, som har ansvarsbefriats på orättfärdiga grunder? Känner de sig skamsna eller ångerfulla? Kontaktar de sin dubbelt skadade före detta klient och ber om ursäkt å sina egna och rättsväsendets vägnar? Nej aldrig! Istället har deras samveten blivit ännu rymligare så att man klarar ännu större avsteg från fair play. I sammanhanget bör erinras om att advokaten Claes Peyron var ombud för mitt bolag Klemeco Nord AB i Högsta domstolen i fallet NJA 1992 s. 403. Claes Peyron, som var Etiknämndens ordförande i många år och dessförinnan Advokatsamfundets vice ordförande, förstod sig inte på Lena Ströms processföring i Malmö tingsrätt. Jag började 1993 i skrift berätta om mina upplevelser av hur advokater och domare skyddar varandra mot klienters klagomål. Men min berättigade kritik gillades inte av advokatetikens främste uttolkare Peyron. I stället för att hälsa vände han bort blicken när vi råkade mötas. Efter mina många artiklar och debattinlägg har jag blivit "Persona non grata". Detta kan ha kommit till uttryck när jag förhandlat med olika företag om mina fyra senaste patent. Intresset har varit stort men när avtal skulle dryftas med deras advokatbiträden rann allt ut i sanden. Åtminstone ser detta resultat ut som en tanke.

Advokater lyder under Advokatsamfundets stadgar och etiska regler.

Att följa rättsutvecklingen föreskrivs i samfundets portalparagraf (här i **fetstilt** för relevanta partier):

§ 1. Samfundet har till ändamål att till främjande av god rättsvård upprätthålla en rättrådig och yrkesskicklig advokatkår, att följa rättsutvecklingen och verka för att samfundets erfarenhet kommer denna till godo, att tillvarata advokaternas allmänna yrkesintressen samt att verka för sammanhållning och samförstånd mellan advokaterna.

Hur kommer det sig att de systematiska brotten mot grundlagen och domarreglerna kan fortsätta?

1. Att allvarliga oegentligheter förekommer anses helt otänkbart – trots alla bevis, rättsfall och statistik!
2. Chefsdomarna under regeringen sitter ordförande i advokatmålen vilket säkrar att "lämplig rättvisa" skipas.
3. De advokater som har rättspatos tystas så att advokatkåren får behålla sitt "fribrev" även fortsättningsvis.
4. Fria jurister och forskare ser övermakten och vill inte riskera karriären och anslagen genom att *kacka i eget bo*.
5. Riksdagsmän i KU, JuU, CU m fl har sina fördomar och litar blint på alla myndigheter i Sveriges "demokratur".
6. Misskötta klienter som inte dukat under blir frustrerade, misstror rättvisan och flyr den smutsiga spelplanen.

7. I juridikens värld finns många djupa släkt-, kurs-, arbets- och vänskapsbindningar vilket blockerar ärliga fritänkare.

8. Journalister och vanligt folk är sällan rättsbildade och tillämpar pkt 1 för att slippa smälek och utfrysning.

Det finns *de facto* motsatta uppfattningar om *hur* allmänhetens tilltro till domstolarna skall byggas.

1. genom objektiv, opartisk och hederlig, kompetent och rättrådig bedömning, eller ...

2. genom att dölja och trixa så att inga oegentligheter syns och klibbar fast på rättstjänarna.

Det är med viss förväntan jag polisanmäler den systematiskt orättfärdiga handläggningspraxis som Sveriges allmänna domstolar och juristdomare alltfört ägnar sig åt när en *advokat* instämmts till domstol av sin före detta klient för klandervärd handläggning. Sveriges övriga rättsliga tillsynsorgan fungerar uppenbarligen inte som kvalitetssäkring i denna specifika partsställning! Dessa missförhållanden negligeras fullständigt!

Min anmälan inges med krav på korrekt behandling utan otillbörliga hänsyn. Jag förväntar att polisen tar erforderlig utredningstid i anspråk för denna allvarliga om än för staten känsliga rättsröta.

Össjö, Ängelholm den 16 juni 2020

.....

Bertil I Burström

Anm: Relevant processmaterial återfinns i domstolarnas arkiv men i de flesta fall även under adekvata länkar på www.srsf.se
/Orättfärdiga domar/rättsfallen 1 - 6.